

Osmi kongres Zveze komunistov Jugoslavije je zaključil svoje delo. Izvolil je Centralni komite, le-ta pa izvršni komite in sekretarje Centralnega komiteja Zveze komunistov Jugoslavije. Za generalnega sekretarja Zveze komunistov Jugoslavije pa je bil soglasno in v veliko navdušenje vse domovine ponovno izvoljen tovariš Josip Broz-Tito.

CELJSKI televiznik

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA OKRAJA CELJE

OCENA INVESTICIJSKE DEJAVNOSTI V OKRAJU CELJE

1964 NI ODLIČNJAK

● KRAJ DOGAJANJA: 11 KOMUN CELJSKEGA OKRAJA ● PREDMET OBRAVNAVE: 26 MILIJARD INVESTICIJSKE POTROŠNJE ● OCENA 1963—1964: 128 ODSOTKOV ● OCENA 1964: 100 ODSOTKOV ● PRIPOMBA: SPREMEMBE CEN NISMO UPOŠTEVALI ● OCENA OCENE: INVESTICIJSKA MRZLICA NI OKUŽILA CELJSKEGA OKRAJA — NASPROTNO: INVESTICIJSKA EKSPANZIJA V CELJSKEM OKRAJU JE SE PRESIBKA.

Edina svetla točka je razmerje investicijske potrošnje med vlaganji v gospodarstvo in negospodarske dejavnosti — 67:33. In še to: bistvena sprememba izkoriščanja energetskih virov tudi še letos deviška.

Vsota 26 milijard dinarjev kljub navidezni višini vrednosti ne predstavlja v okviru 11 komun tolikšnih sredstev, saj spadajo med večja investicijska vlaganja (merilo le skozi prizmo celjskega okraja) investicije v štorski železarni, celjski cinkarni, laški pivovarni in radeški tovarni kartnega papirja.

V prehodnem obdobju (osvajanje nove gospodarske politike) z decentralizacijo dohodka, ki naj ostane v odločitvah ustvarjalca, prehajamo v ero samofinansiranja investicij. Ker pa je za akumulacijo sredstev potreben čas in uveljavitev poslovnosti našega bančnega mehanizma, ki naj posluje s tem kapitalom, ter orientacija, da z relativno nizkimi vlaganji omogočimo razvoj moderne proizvodnje, izboljšanje strukture in obsega izvoza ter večjega neblagovnega priliva deviz in smotnega izkoriščanja naravnih bogastev, smo tudi v letošnjem letu v celjskem okraju skromno zastavili in skromno izpeljali našo nalogo. Prav možnost razširjanja energetske baze je letos ostala na samem začetku.

Struktura investicijske potrošnje po panogah kaže, da so letos narasla vlaganja v industrijo in promet, medtem ko so vlaganja v trgovino, gostinstvo, turizem, gradbeništvo in gozdarstvo v upadanju. Bistven premik pa je bil storjen pri vlaganji v negospodarstvo. Močno so letos narasla vlaganja v zdravstvo, šolstvo in stanovanjsko izgradnjo. Vsekakor pa to pozitivno tendenco moramo presojati predvsem z vidika prepotrebnosti in še vedno preskromnega dohitevanja. Zanimiva je struktura nosilcev vlaganj. Tako je lanskoletna 19,7 odstotna udeležba zveze, republike in okraja letos padla na 2,5 odstotkov ter je večina vlaganj našla svoje mesto v gospodarskih organizacijah (45 odstotkov), bankah (30,1 odstotka) ter občinah (15,3 odstotkov). Žal tudi celjski okraj ni mogel mimo tega, da ne bi v okviru 26 milijard marsikje domovala nenačrtnost ter znana bolezen izolacija od sorodnih podjetij, poleg tega sočasnost rekonstrukcijskega tempa, kar je gradbene storitve konjunktiviziralo in otežilo pravočasnost gradbenih uslug.

(Dalje na 3. strani)

BILI SMO PRISOTNI...

Osmi kongres Zveze komunistov Jugoslavije je v nedeljo zaključil svoje delo. Beograd je še vedno zavil v slovesno razpoloženje, pa tudi po domovini so kongresne teme glavni predmet razprav. Pričakujemo, da se bo razvila živahna pokongresna dejavnost, v kateri bodo sodelovali ne samo komunisti, temveč vsi naši delovni ljudje. Iz celjskega okraja se je kongresa udeležilo enajst delegatov. Obiskali smo nekateri od njih in jih povprašali, kaj menijo o delu kongresa. Takole so povedali:

Franc Ocvirk iz štorske železarne:
»Prepričan sem, da je osmi kongres ZKJ dosegel svoj namen in da je dal za ves naš nadaljnji ekonomski in družbeni razvoj temeljite smernice. Prav pa bi bilo, da bi se v praksi vedno ravnali po besedah tovariša Tita: »Če hočemo, da bo kongres res zgodovinski dogodek, moramo sklepe, ki jih je sprejel, tudi uresničiti.«
Ema Krubar, delegat iz tovarne perila TOPER, Celje:
»Kongres je zavzel jasne smernice glede našega nadaljnjega razvoja. Poudaril je, da moramo odločneje raz-

vijati lista področja, ki so doslej zastajala in da moramo družbenemu in osebnemu standardu naših delovnih ljudi posvetiti več pozornosti. Tudi sklepi o visoki odgovornosti komunistov v tem sistemu niso odveč.
Zame je bil kongres velik, enkratno doživetje. Spominjam se številnih detajlov, zavoljo katerih ne bom kongresa nikoli pozabila. Navdušena sem nad mladostnim izgledom tovariša Tita, nad njegovimi iskrenimi besedami in veliko neposrednostjo.«
Andrej Marinc, sekretar okrajnega komiteja ZKS Celje:

»Osmi kongres Zveze komunistov je upravičil velika pričakovanja komunistov in delovnih ljudi Jugoslavije. Dal je temeljite odgovore na mnoga pereča vprašanja, ki so bila včasih vzrok kolebanja in negotovosti pri odločitvah. Kongres je potrdil našo smer samoupravljanja in utrjevanja neposredne demokracije, kar je treba tudi v prihodnje odločno razvijati. Naložil je komunistom, da se v okviru samoupravnega sistema borijo za napredna stališča in da k izpolnjevanju nalog pristopijo z večjo doslednostjo.«

Vilma Stucin, upravnica doma »Tončke Čečeve« v Celju:

»Presenetljivo je, kako podrobno je kongres — kljub razmeroma omejenemu času — obravnaval naš družbeno ekonomski razvoj. Ze prvi referati, pa tudi vsa nadaljnja razprava, so poudarili, da je treba čimprej razviti tiste službe, ki so namenjene zadovoljevanju potreb naših državljanov. O kongresu se je zbralo toliko mnenj in predlogov, da bodo v naslednjem obdobju prav gotovo neusahljiv vir napotkov pri našem razvoju.«

Nedvomno se enotnemu mnenju naših delegatov pridružuje tudi vsa javnost.

KRATEK RAZGOVOR Z NOVIM ČLA NOM ČK ZKJ:

PRÉSREČEN SEM

Je dejal nov član Centralnega komiteja Zveze komunistov Jugoslavije 37-letni strojni inženir Jože Zohar iz Velenja. »Na kongres sem odšel poln zaupanja v naše delo, sledil vsem izvajanjem res kritičnega obravnavanja problema: sedanje družbe, skrajno pošten odnos do številnih napak v dosedanjem delu in sprejel vase odločitve kongresa kot edinstveno obvezo, katere uresničitev bo na vseh družbenih področjih pomenila krepak uvod k odpravljanju številnih pomanjkljivosti v dosedanjem razvoju proizvodnih in družbenih odnosov ter kot lakšna postala trdna osnova za nadaljnje proizvodne uspehe.

Bil sem presenečen, ko so me obveslili o kandidaturi ter kasneje o izvolitvi v centralni komite in če sem iskren, je ponovil, »sem bil presrečen, da so mi zaupali toliko dožnost. Prepričan sem, da je moja kandidatura

in izvolitev dokaz zaupanja v moje dosedanje delo in obveza, da bom zaupanje upravičil.

Dejal bi še to. Osmi kongres je nakazal pot poštenja, doslednosti, kritičnosti in če bomo v skupnih prizadevanjih uspeli, da to v naši družbi polno zaživi, potem, prepričan sem, bomo upravičili pričakovanje vseh delovnih ljudi Jugoslavije.«

VRSTA NOVIH OBLIK V ORGANIZACIJI ZVEZE MLADINE

Večina mladinskih konferenc je mimo. V teku so priprave za okrajno konferenco, ki bo prihodnji mesec. Da bi naše bralce seznanili s problemi in delom mladine, smo obiskali člana OK ZM — DAGMARJA SUSTERJA, ki nam je v daljšem razgovoru osvetlil nekatera vprašanja o delu in uspehih mladih v preteklih mesecih.

— Vrsta letošnjih konferenc ZM je vsebovala obilo kritičnih ocen dela organizacije. Ali vas je to presenetilo?

● Nikakor. Konferenca občinskih organizacij ZM imajo podobno kot ostali letni obračuni predvsem dve nalogi: ocenitev realizacije programa in začrtovanje nalog za prihodnje obdobje. Vsekakor pa ni slučaj, da ravnomo mladi izredno kritično ocenjujejo situacijo v kateri se nahajajo.

— Veliko misli je bilo izrečenih ravno o programu organizacije, njeni vlogi in mestu, ker so nekatere oblike in programi že preživeli.

● Te ugotovitve je treba pozdraviti, ker nam ne more biti vseeno, če programi zaživijo, ali ne. Vsekakor pa bo treba dokaj radikalno spreminiti nekatere koncepte našega dela, metode in oblike. Nekateri med njimi so nedvomno že preživeli. Jasno je, da predvsem, ali pa celo izključno s

sestanki ne bomo uspeli izpolniti vzgojno politično poslanstvo organizacije.

— V zadnjem času so pogoste razprave o Zvezi mladine, češ, da zapira mladega človeka v lasten krog. Kaj menite o tem?

● Prepričan sem, da so bila očitanja v zvezi z dosedanjim delom Zveze mladine — dokaj upravičena. Vendar menim, da so šla s tem, ko so postavljala alternativno za ali proti obstanku ZM v — skrajnosti! ZM ima nedvomno v strukturi organiziranega političnega delovanja svoje posebno mesto, ki opredeljuje politično-vzgojno vlogo organiziranega reševanja posebnih problemov mladine, kot so izobraževanje, socialno-ekonomski problemi itd. Ta vprašanja so sicer širše družbena — pa vendar neposredno zadevajo predvsem mlade ljudi, prav zaradi tega se ZM ukvarja največ z njimi. S tem pa organizacija ne zapira mladega človeka v lasten krog, temveč nasprotno, usmerja ga v reševanje vseh družbenih problemov v delovnih organizacijah, krajevnih skupnostih itd. Tam pa se mladi ne pojavljajo kot poseben del, temveč kot sestavni del proizvajalcev oziroma občanov.

(Dalje na 3. strani)

Doj naše Armade slavimo kot zmagovito vojsko, ki je bila pred 23 leti v bosanskem mestecu Radu po odloku CK KPJ in tovariša Tita ustanovljena Prva proletarska brigada.

Ta dan je postal praznik Armade in naših narodov, ker so se naši narodi in vojska borili za osvoboditev in za lepši jutrišnji dan.

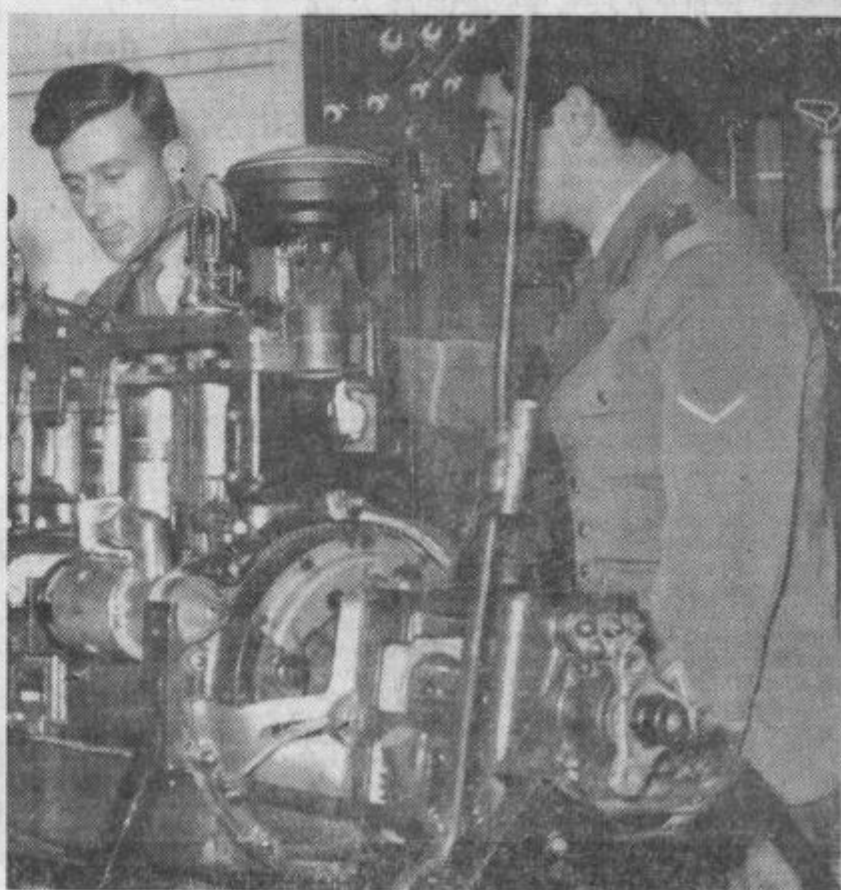
Naša Armada je postala šola mladih ljudi, kjer se ne učijo samo streljati s puško, mitraljezom ali topom. Vojške kavarne, klubi, poligoni, letališča, ladje so šteta šola, ki daje dobre telegrafiste, voznike, turiste, stražarje, vodje dramskih, recitacijskih, zborovskih in glasbenih sekcij. Povsod tam, do kamor seže električni, imajo osnovne enote radijske sprejemnike, televizorje, transistorje. Vojaki redno spremljajo tisk. Poleg osrednjih listov izhajajo v armadi še 7 oblastnih vojništv. V redakcijah redno sodelujejo tudi vojaki.

Knjiga je postala vojakov prijatelj. Knjižni fond v vojaških knjižnicah obsega več milijonov knjižnih enot. Letno nabavijo okrog 200.000, v istem času pa vojaki prečitajo okrog 700.000 knjig. V mnogih kolektivih so se uveljavila vojaška srečanja s književniki in razgovori o knjigi. Med vojaki so najbolj priljubljene knjige, ki opisujejo tematiko narodno-osvobodilne borbe.

V armadi posebno negujejo tradicijo osvobodilne vojne. Poleg poznavanja borbenih polt enot, največjih junakov, ki so se borili v njenih vrstah, posebno popularizirajo, svetle like zaslužnih borcev. Vse to v vojaški vzgoji, v medsebojnih odnosih in premagovanju skupnih naporov. Naša vojska pozna brezštevne primere junaštva, iznajdljivosti, tovarištva in vzajemne pomoči.

Armada je šola tovarištva in humanosti. Ob vsaki priložnosti si prizadeva, da bi zblížala vojake in starešine, v prvi vrsti kot ljudi. Ceni delo in iniciacijo. O priznanjih pogosto odločajo kolektivno. Armada vsakomur nudi možnosti, da obogatijo svoje znanje, da se strokovno še bolj izpopolni, da bi po odhodu iz nje še povečal svoje kvalifikacije.

Podpolkovnik
Jovo Radovanović

BRALCE OBVEŠČAMO, DA NASLADNJA ŠTEVILKA CELJSKEGA TEDNIKA NE BO IZŠLA V PETEK, KOT OBICAJNO, AMPAK SELE V PONEDELJEK, 28. DECEMBRA. IZŠLA BO NA 16 STRANEH, Z DATUMOM 1 JANUAR 1965.

CELJE, 18. DECEMBRA 1964
ŠL. 49, CENA 20 din. LETO XIV
Glavni urednik RUDI LESNIK
Odgovorni urednik JURE KRASOVEC
List izhaja ob petkih. Izdaja in tiska
Caspisano podjetje »Celjski tisk«. Uredništvo in uprava: Celje, Trg V. kongresa 5, poštni predal 152. Telefon 24-23. Tekoči račun: 605-11-1-956. Letna naročnina 1000, polletna 500, četrtletna 250 din. Izoemstvo 2480.

Ing. Jože Zohar

MARJAN RAVNIKAR

Teško je registrirati vse dogodke, ki so se odvijali in se še odvijajo na mednarodni areni v preteklem tednu. Tolikšna politična dejavnost v tem letu še ni bila zabeležena. Iz vseh kontinentov prihajajo poročila o dejavnosti vlad, političnih strank, delavskih gibanj, regionalnih političnih in ekonomskih združenj, o podpihovanju hladne vojne, pa vse tja do razveseljivih dejstev o odločilni volji narodov, da na ta ali oni način utrdijo medsebojno sodelovanje.

Ceprav smo v prejšnjem tednu neprestano spremljali potek VIII. kongresa ZKJ, ne bo odveč, da nje-govo vlogo omenimo tudi na tem mestu. Tu zaradi tega, ker so referati, diskusije in resolucija pomembni za vse narode, posebno še za nerazvite, za neangažirane in za vse tiste, ki žele podpirati aktivno koeksistenco.

Na to mesto bolj spada pomen kongresa za ostale narode. Aplavdiranje kongresu izven naših meja je ogramno. »Jugoslovani so ponovno dokazali realnost marksizma. Izhod je možen, pa če je svetovna situacija še tako zapletena. Resnica jim je dražja od vsega. Vojna in ekonomska moč dajeta pravico na eksploatacijo. Nevzdržno stanje, za katero niso izključno krivi Kitajci sami, jim še ne daje pravice, svoje početje zavijati v marksistične parole in izvivati svetovni požar. Globoka humanost, ki ji je izvor v krepitvi samoupravljanja dviga delovnega človeka na pridelat, katerega drugi še niso dosegli.« Takšni in podobni so naslovi člankov v tujih časopisih. Ne bo pretirano, če trdimo, da je za mednarodno javnost VIII. kongres vodič.

Da pa je bilo zadnji čas spregovoriti odločno, so tile dokazi: revanšizem v Zahodni Nemčiji neprestano dobiva na apetitu. Od tod tudi tako odločna borba za uvedbo multilateralne atomskega brodovja. Od tu pa do lastne produkcije tega orožja ne bi bilo daleč. Ostala zahodna Evropa je v tem pogledu deljena, vsi pa so pod pritiskom ZDA, ki to obo-rožitev forsirajo. Brez protagonistov hladne vojne niso niti ZDA. Tudi za to je več dokazov. Kubanski emigranti se popolnoma nemoteno sprehajajo. Dobivajo podporo. Vojaško se urijo na stroške ZDA. Svoje znanje pa so prejšnji teden preizkusili z atentatom pred samo palačo Združenih narodov. Granata, ki je bila izstreljena iz ameriške ba-zike, na srečo ni terjala smrtnih žrtev. Drugi primer je aretacija 21 oseb, ki so sodelovale pri mučenju in umoru treh ljudi — enega črnca in dveh belcev. Žrtve so bile borci za enakopravnost na ameriškem Jugu. Med zločinci so tudi visoki usluž-benci s tamkajšnjim šerifom na čelu. Vsi so izpuščeni, ker so položili kavčice. Dalje — bombardiranje v Vietnamu. Sicer tam to ne delajo ameriški vojniki in oficirji, pač pa ameriško strokovno osebje. In končno akcija v Kongu, o kateri smo že pisali in za katero danes sami Belgijci in Amerikanci priznajo, da nima s humanostjo ničesar skupnega.

V taki atmosferi se je tudi začelo letošnje zasedanje Združenih narodov. Namesto svečanega obeležja dvajsete obletnice je ta organizacija preživljala in še preživlja krizo, katera vzrok je rušenje mašinerije do nedavnega pokornih ZDA. Nove članice OZN so ta aparat omenogocile in želje ZDA se ne morejo brez-pogojno izglasovati. V tem je famozni finančni problem, ki je grozil organizaciji ZN, v tem tiči tudi vzrok strahovitega napada Stevensona na govor Gromika in še kopica reakcij istega izvora. Ali je takšno početje samo onemogla jeza velikega, ali pa je to uvod v kakšne večje akcije okrog Kube ali Vietnama, je težko reči. Dejstvo pa je, da je bilo nujno vsemu svetu odprto povedati, kje so vzroki napetosti.

Na koncu pa še to. V kolikor bo rimski poglavar katoliške cerkve sprejel še več in večkrat različne Combeje, toliko manj bo potrebno tolmačiti škodo, ki jo religija povzroča posameznikom pri njihovem pravilnem svetovnem političnem razumu.

LETNA KONFERENCA KRAJEVNE ORGANIZACIJE SZDL ALJAŽEV HRIB

VAŽNO KAZALO NALOG

Nedavno je bila letna konferenca krajevne organizacije SZDL Aljažev hrib, katere so se udeležili delegati izvoljeni na konferencah podružničnih organizacij Aljažev hrib, Zavodna in Čret, predstavniki ostalih množičnih organizacij na terenu ter gostje. Konferenca je dela ocenila v preteklem obdobju s posebnim poudarkom na objektivni in tudi subjektivni težavi. Izbrano poročilo predsednika krajevne organizacije SZDL tovariša Zagorčičnika je dalo povod za živahno razpravo. V poročilu je bilo naglašeno, da so bili člani SZDL zelo aktivni v pripravah za volitve in na samih volitvah v letu 1963 ter pri organiziranju pomoči Skopju. Letos pa so bili doseženi vidni uspehi pri reševanju komunalnih problemov zahvaljujoč tesni povezavi vseh množičnih organizacij na terenu, povezavi z odborniki občinske skupščine in predsedstvom. V dvehletnem mandatsnem obdobju je SZDL organizirala dvanajst predavanj, katerih se je udeležilo 1.200 članov, kar pa ni zadovoljivo. Je še nekaj članov, ki neredno plačujejo članarino, nekaj občanov pa ni niti vključenih v SZDL. Zato bo moral volizvoljeni odbor krajevne organizacije ažurirati evidenčno članstvo.

Naloge, ki stojijo pred novimi izbori, ki stojijo pred novimi izbori, niso majhne. Obravnavati bo treba družbeno politična vprašanja z vseh področij, krepitve samoupravljanja, uresničevanje pravic in koristi občanov, kontrola voljenih organov, na kratko, čim popolnejše uveljavljati svoj je volilne in druge pravice. Aktivno vključevati tudi mladino v družbeno aktivnost in uvajanje v vse oblike samoupravljanja.

Potrebno bo organizirati razgovore posebno o teh vprašanjih: volitve v občinsko skupščino in druge organe, o preskrbi v Celju, urejevanju voda, vprašanju cen, mladinskem kriminalu, zagotavljanju stanovanj,

komunali itd. Nič manjša naloga ne sme biti prizadevanje in dokončna rešitev družbenega centra, otroškega varstva, nove trgovine pri Skalni kleti, dokončne urbanistične rešitve Podgorja, sprejetje ureditvenega načrta za Aljažev hrib. Doseči in vztrajati je, da tudi širša družbena skupnost pomaga pri izgradnji ali adaptaciji krajevnega družbenega centra. Perspektivno pa velja imeti tudi v vidu gradnjo šole. Več pozornosti bo potrebno posvetiti sistematični kadrovski politiki z upoštevanjem principa rotacije in vključitve mladine v aktivno delo. Z združitvijo podružnic SZDL Zavodna in Čret v eno podružnico bo skupaj s podružnico SZDL Aljažev hrib teren razdeljen na dve enaki podružnici s približno isto površino in številom prebivalstva. Od podružnic pa mora v bodoče priti več iniciative za spremljavo in reševanje problematike na terenu.

Po poročilu so bila v razpravi obravnavana konkretna vprašanja, katera bodo poleg poročila važno kazalo nalog krajevne organizacije. Člani so zahtevali, da se na podružničnih sestankih SZDL pošmerno obravnavajo tisti člani, ki so člani SZDL samo formalno, ne sodelujejo pa pri reševanju problemov na terenu s svojim znanjem, čeprav jim je družba mnogokaj nudila. Delegati so mišljenja, da bi morali odgovorni upravni organi detaljno razložiti ureditveni načrt za Aljažev hrib, po-

sebnost v tistih primerih, ko so posamezniki prizadeti. SZDL si mora prizadevati, da se rešijo še posamezni primeri stanovanjskih problemov članov ZB. V razpravi so delegati predlagali, da se novo cinkarniško stanovanjsko naselje imenuje po narodnem heroju Ivanu Kovačiču — Efenki.

Izbrano poročilo, plodna in aktivna razprava in konstruktivne smerice za nadaljnje delo, je kratak prikaz letne konference krajevne organizacije SZDL Aljažev hrib.

Delegati so z letne konference poslali pozdravno brzojavko VIII. kongresu ZKJ.

I-ca

OTROSKEMU VARSTVU V ZALCU

se obetajo boljši časi

Vprašanja otroškega varstva so dokaj pereča tudi v žalski občini. Kapacitete varstvenih ustanov namreč ne zadoščajo, zlasti ne v Zalcu samem, kjer je samo 1 ustanova in še ta v stari zgradbi. Tako je tu deležno varstva komaj 70 otrok. Stevilo je glede na to, da je zaposleno blizu 40 odstotkov žena, seveda zelo skromno. Od 1740 otrok jih je brez nadzorstva 282, 1100 jih je pri sorodnikih in tujcih. Toda obetajo se vendarle boljši časi! Po podatkih zavoda za socialno delo je v načrtu izgradnja nove varstvene ustanove, ki naj bi po urbanističnem načrtu dobila mesto v bližini stadiona in šole. Ustanova, ki bo sprejela okrog 200 otrok in za katero bodo sredstva zagotovili iz skladov in posojil, bo vsaj za silo zadovoljila potrebe.

Nič boljše niso razmere v občinskem merilu, saj so mnogi okoliši brez ustreznih ustanov. Zalska varstvena ustanova ima svoje podružnice v Libojah, Preboldu, Zovneku, predvidevajo pa še ureditev take podružnice v Arji vasi in Sempetru — zlasti za okoliše kmetijskega kombinata. Medtem ko bodo v Arji vasi pridobili prostor s tem, da bodo preseleli iz neke hiše stranko v blok, ostaja začasno v Sempetru problem odprt, računajo pa na prostore sedanje zdravstvene ambulante, ki se bodo verjetno sprotili, ko bodo v Zalcu dogradili nov zdravstveni dom. Na Zovneku so z varstvom otrok lepo uspeli, čeprav so imeli težave s kadri.

V občini se prav tako ukvarjajo z vprašanjem, kako bi organizirali dnevno varstvo šolarjev, kajti prostori na šolah to onemogočajo. Prav tako bi bilo v Zalcu ustanoviti jasli za otroke do tretjega leta, vendar zaenkrat ni sredstev.

Brigadirski večer

V soboto je bil v Narodnem domu brigadirski večer, katerega so poleg celjskih brigadirjev, ki so sodelovali na Jadranski magistrali in v lokalni delovni akciji v Radovelju, udeležili tudi mladi brigadirji iz Kopra. Letošnje leto je namreč bilo nekaj brigad sestavljenih iz mladine teh dveh okrajev.

Brigadirski večer je pričel predsednik OK ZMS Celje tov. Stane Seničar, ki je v kratkem govoru povedal zgodovino mladinskih delovnih akcij in ponovno čestital mladim graditeljem, ki so letos dosegli prav lepe uspehe. Med drugimi je poudaril, da si mladi še v naprej žele skupnih delovnih akcij koprsko in celjske mladine, saj so se letos zelo lepo razumeli in s tem odvrli bojazen, ki je obstajala prej, da se mladi Primorci in Štajerci ne bodo razumeli.

V nadaljevanju programa je mladinski pevski zbor iz učiteljskega pod vodstvom prof. Borisa Frinca zapel nekaj pesmi, nastopili so mladi recitatorji, vmes pa so nekateri brigadirji zabavali svoje tovariške z »brigadirskimi skečji«. Po tem kulturno-zabavnem programu so se brigadirji malo okrepčali, nakar so se zavrteli v veliki dvorani Narodnega doma. Zopet so zaplesali kolo in zopet so odmevali pozdravi, kot pred dobrimi tremi meseci. Tako veselo je bilo dolgo v noč, tja do zadnjega jutra. Ob slovesu so si stiskali roke in si objubljali, da se bodo še srečali, da si bodo dopisovali, kajti prijateljstva, ki se je skovalo ob krampu in lopati ni tako lahko razdreti. To prijateljstvo je pristno in bo trajalo večno in spomin na delovno brigado bo v srcu mladih brigadirjev vedno svež in najlepši. Brigadirji srečni in: Naprej v nove delovne zmagi.

F. K.

LETOS ZA NOVOLETNO JELKO

Pionirji, ali že kaj mislite na novoletno jelko? Prav gotovo, kajne?! Pogostejše kot vi pa se v teh dneh o praznovanju novoletne jelke v Celju pogovarjajo ostali. Pri občinskem odboru Socialistične zveze so že ustanovili poseben odbor, ki bo ob pomoči občinske zveze društev prijateljev mladine pripravil vse potrebno za slovesen sprejem dedka Mraza. Tako pripravljajo osrednjo prireditev v mestnem parku ob Savinji. Tam bodo uredili nekaj stojnic, pravičnih hišic, poskrbeli pa bodo tudi za pester program prireditev, ki jih bodo ponavljali vsako popoldne od 27. decembra pa do novega leta. Če bo do takrat že gotova ploskev umetnega drsališča bodo otroke razveseljevali drsalci; če bo sneg, bodo sodelovali tudi smučarji in sankarji; na vsak način pa bo prišel dedek Mraz z velikim in bogatim spremstvom.

Pa bo sigurno tako, boste nekateri vprašali? No, doslej kaže, da bo. Kot pri vsaki stvari je tudi tu seveda največ odvisno od tega, če bo odbor zbral dovolj sredstev. Upajo, da bodo v podjetjih tokrat razumeli, kako velik praznik je novoletna jelka in da bodo cicibanom in pionirjem res omogočili lepo, veselo praznovanje.

V Laškem razprava o delu skupščine

V zvezi s pripravami na volitve je bila te dni v Laškem seja, na kateri so razpravljali o delu skupščine in njenih organov. Iz poročila predsednika skupščine občine Laško Ljuba Zelčiča povzemamo, da je delo skupščine v eno in pol letni mandatni dobi močno napredovalo.

Seje skupščine so bile vedno zelo živahne, kar je dokaz, da so se odborniki zanimali za probleme, ki so bili predmet razprav. Ugotovili so tudi to, da se je skupščina vse preveč ukvarjala z raznimi zadevami, ki bi jih lahko reševali pristojni sveti in skupščinski upravni organi.

Ce drža, da so imeli odborniki precej interesa do dela v sami skupščini, pa to ne velja za prenekatero člane posameznih svetov. Zaradi tega je skupščina že med letom morala spremeniti sestav svetov.

Poleg dobrih lastnosti dosedanje skupščine so bile na omenjenem zasedanju nakazane tudi slabosti, ki so večkrat negativno vplivale na delo.

Udeleženci so nakazali potrebo, da bo treba več pozornosti do samih volivcev. Volivci čestokrat niso informirani o sklepih in priporočilih, ki so bili sprejeti na zasedanjih skupščine in svetih. Ker je zbor volivcev ena od najuspešnejših oblik neposrednega obveščanja volivcev o zadevah, so sklenili, da bodo zato zbere volivcev sklicevali pogostejše kot so jih doslej.

Nakazane so bile pomanjkljivosti tudi s področja gospodarstva, ki izvirajo iz tega, da je bil doslej zbor delovnih skupnosti vse premo informiran s stanjem v posameznih gospodarskih organizacijah, zato ni nič čudno, če so bili včasih sprejeti za kakšno gospodarsko organizacijo težko sprejemljivi zaključki.

T. K.

20 let po akciji Stari pisker

V noči od torke do srede v tem tednu je minulo 20 let, odkar je skupina partizanov in aktivistov izvedla eno najbolj drznih akcij v zgodovini NOV na našem področju.

V noči med 14. in 15. decembrom se je skupini partizanov posrečilo prodreti v okupirano Celje in zasesti zloglasni »stari pisker«. Cilj akcije je bil: osvoboditi 80 na smrt obsojenih ljudi in tudi druge jetnike. Akcijo so izvedli na način, kakršnih je malo v zgodovini NOV in je postala med ljudstvom prava legenda. Deloma v

nemških uniformah je skupina delala vtis, da vodi v zapore ujete partizane. Povezava z aktivisti v zaporu je bila brezhibna. Partizani so prišli v »pisker«, razorožili posadko policije in paznikov in začeli odpirati celice. Bilo je na moč dramatično, ko so gestapovci klicali zapore in ko je član ekipe z njimi govoril ter jih pomiril, da je vse v redu. Okoli 150 ljudi je nato odšlo s skupino iz Celja in to tako, da so vsi skupaj dajali videz, kakor da Nemei ponavljajo enega svojih nočnih transportov jetnikov.

Kje si, dedek Mraz?

Ce bi vprašali pionirja, katerega dne se v letu najbolj veseli, bi vam odgovoril — konca šolskega leta in — praznovanja novoletne jelke. Toda medtem ko pride prvo samo po sebi, je treba ob zaključku starega leta marsikaj pripraviti. Ne samo v večjih mestih, tudi v majhnih vaseh in zaselkih obišče otroke dedek Mraz; obdari jih, oni pa mu pripravijo bogat spored. Ze tedne prej se veselijo tega dogodka in dolgo časa ga ne pozabijo. Zal pa nanj pozabijo odrasli ljudje.

Ze kot nekaj let zapored bo tudi letoš v Celju praznovanje dedka Mraza zelo, zelo skromno. Čeprav je Društvo prajeteljev mladine že dovolj zgodaj naprosilo delovne organizacije za pomoč pri organizaciji novoletne jelke, sta do predvidenega roka prispevali po petdeset in sto tisoč dinarjev samo občinska skupščina in trgovsko podjetje »Moda«. Tako je obsežen program sprejema dedka Mraza, ki bi ga naj pripravili v mestnem parku, padel v Savinjo in pionirji bodo praznovali zelo samoiniciativno. K sreči so v celjski tovarni emajlirane posode našli za malčke več razumevanja kot drugod, pa so se odločili, da bodo po Gaberju sami priredili novoletni spoved. Kaže, da bodo prišli tudi v mestne ulice in otrokom vsaj malo popestrili njihovo praznovanje.

Da je taka brezbriznost do otroškega veselja sploh mogoča, kar verjeti ne moremo. Upajmo, da se bodo zdaj izkazale vsaj tiste delovne organizacije, ki imajo patronate nad osnovnimi šolami. Bilo bi lepo, da bi zanje pripravili praktična kolektivna darila.

Pa še to: naj nas letošnje izkušnje vendarle spametujejo. Otroci znajo biti tako zelo hvaležni. Njihova radost marsikdaj odtehta nekaj deset tisočakov, ki jih v kolektivu včasih niti pogrešili ne bomo.

»Obnova« priključuje servise

Z novim letom se bo delovni organizaciji celjske »Obnove« priključil servis stanovanjske skupnosti Dolgo polje. Servis bo sicer delal v istih prostorih kot doslej, vendar s povečano kapaciteto in boljšo organizacijo dela. Pravijo, da se cene uslug trenutno ne bodo spremenile — vsaj ne na škodo potrošnika. Celu nasprotno: v zimskih mesecih bo podjetje izvrševalo usluge hišnim svetom za 20 odstotkov ceneje kot na višku sezone.

Poleg servisa na Dolgem polju ima podjetje v svojem sestavu še kamnoseke, teracerje, parketarje, polagalce plastičnih mas, ključavničarje, kleparje, mizarje, slikopleskarje, avtopark, žago in gradbeni obrat z nad 130 zaposlenimi delavci. Tako je podjetje sposobno prevzeti vsa gradbena obrtna dela, in kolektiv Obnove upa, da bodo vsi naročniki z izvršenimi uslugami zadovoljni.

Akcija ni odjeknila samo v Celju in okolici. Ves svet je preko etra bil obveščen o drzni akciji sredi Celja, ki je takrat še vedno veljalo za trdnjavo fašističnih zavojevalcev, nadutih nemškutarjev. Se bolj pa so se uspeha akcije razveselili vsi tisti, ki so bili obsojeni na smrt, njihovi svojci in prijatelji.

Nemci od tistega dne niso mogli več trditi, da so gospodarji v mestu ob Savinji. Akcija je imela poleg rešenih življenj tudi ogromen politični odmev. Nemci so bili do kraja osramočeni, njihov mit o nepremagljivosti se je zrušil še v tistih glavih, ki dotlej zaradi divjstva in represalij niso upali upreti se okupatorju, čeprav so ga sovražili. Akcija je pomenila spodbudo za prihod novih borcev v vrste NOV.

Jutri, v soboto, praznuje eden izmed udeležencev pri tem podvigu 50. obletnico življenja. To je Riko Presinger-Zarko, ki je danes vodja komercialnega sektorja v našem podjetju »Celjski tisk«. Ob tako važnem življenjskem jubileju iskrene čestitke. Brez dvoma pa mu od blizu in daleč želijo še veliko srečnih let vsi, katerim je pomagal na svobodo in izogibu zanesljive smrti pod kroglami švabskih morilcev.

KONFERENCA KOMUNISTOV ŽALSKEGA KMETIJSKEGA KOMBINATA

Kratko toda plodno obdobje

NA KONFERENCI SO TEMELJITO ANALIZIRALI DEJAVNOST KOMUNISTOV V ZADNJEM LETU, KO JE KMETIJSKI KOMBINAT IZ ŠTEVILNIH OBRATOV PRERASEL V MOČNO KMETIJSKO ORGANIZACIJO.

Med važnejšimi ugotovitvami, ki jih je v svojem obširnem in tehtnem referatu kritično obravnaval sekretar osnovne organizacije ZKS Janko Cvikel, je omeniti zlasti prizadevanje komunistov pri izpolnjevanju sklepov zadnje konference, da bi kmetijski kombinat organizacijsko in kadrovske utrdili ter reševali vse tiste proizvodne probleme, katerih rešitev je za smotno specializirano proizvodnjo nujna. Seveda je v tem pogledu večina slabosti izvirala iz splošnega položaja našega kmetijstva. V sami osnovni organizaciji oziroma v dejavnosti komunistov so bile prav tako pomanjkljivosti. Predvsem v organizacijskem smislu: v vrstah ZKS je še vedno premalo žena, premalo mladine, ki jo tudi sicer slabo vključujejo v neposredno upravljanje; šibko je bilo delo sindikalnih podružnic, vtem ko so se komunisti po vsebinski plati v nekaterih primerih nezadostno zavedali za izpolnjevanje konkretnih nalog in je bilo premalo razgovorov z neposrednimi proizvajalci. Hibe so se pokazale tudi pri izvajanju smotne investicijske politike.

Za časovno kratko obdobje obstoja kmetijskega kombinata je bilo značilno, da je kolektivni uspelo razviti sistem samoupravljanja, v katerem deluje od preko 2.000 zaposlenih 864 članov, pri čemer pa je bilo čutili tudi pasivnost, neupoštevanje zaključkov samoupravnih organov kakor slabo razumevanje decentralizacije.

Konkretna naloga, ki stojijo pred kolektivom kmetijskega kombinata v prihodnjem obdobju, bodo terjale polno angažiranost članov ZKS, saj predvideva razvojni program znatno povečanje blagovne proizvodnje. Pri tem bo treba doseči zlasti boljše zaposlitev mehanizacije kakor tudi delovne sile. Bodočnost kmetijstva je v velikih zemljiških posestih, ki bodo omogočila specializirano proizvodnjo in sodobnejšo tehnologijo dela. Med drugim predvideva program, da bo do leta 1970 na področju občine še okrog 10.000 hektarov zemljišč v privatni posesti, in to predvsem v višinskih predelih. V živinorejski proizvodnji bo treba dati več poudarka kooperaciji. Da bi mogli vsa prizadevanja izpolniti, bo treba posvetiti vso skrb izobraževanju kadrov. Kmetijski kombinat je v tem smislu omogočil izredni študij precejšnjemu številu slušateljev na visokih, višjih in srednjih šolah.

Predlog iz Zagrada

Tudi na konferenci podružnične organizacije SZDL Zagrad-Pečovnik v Celju so razpravljali o bližnjih volitvah v občinsko skupščino in o kandidatih za odbornike. Tako so predlagali, da naj bi za občinskega odbornika vnovič kandidiral Ivan Cokan, predsednik občinskega sindikalnega sveta; razen njega pa še Zvonko Perlič, predsednik občinskega komiteja Zveze mladine v Celju.

Še k članku »Posledice slabe kadrovske politike«

Ker je članek vzbudil precej zanimanja med občinstvom, posebno med šolniki, dajem o povprečnih osebnih dohodkih nekaj pojasnil:

Družbene službe so imenovno analizo izvršile z namenom ugotoviti eventualne razlike v osebnih dohodkih v gospodarskih in negospodarskih organizacijah. V ta namen je okrajna statistika celotni anketni material zelo podrobno in precizno obdelala (po metodi, ki jo je zavzela Komisija za to analizo). Pristop k obdelavi tako obširnega gradiva je lahko različen in tudi rezultati, iz različnih zornih kotov obdelave, različni. Ker v mojem članku ni bil glavni namen polemizirati osebne dohodke v gospodarstvu in negospodarstvu, problemu nisem posvetil podrobnejše obdelave. Pri analizi osebnih dohodkov v gospodarstvu sem upošteval samo 75 gospodarskih organizacij, zato je ta vzorec verjetno premajhen, da bi lahko osebne dohodke, ki sem jih na ta način dobil, zanesljivo aplicirali na celotno gospodarstvo. Največ diskusije je bilo o povprečnem osebnem dohodku uslužbencev v gospodarstvu s srednjo

Eden izmed perečih problemov, ki tare kolektiv KK, so stanovanja. V primerjavi z 2 milijardnimi investicijami je bilo v stanovanjsko gradnjo vloženo 190 milijonov dinarjev, četrtino stanovanjskega fonda kombinata pa zasedajo stanovalci, ki so zaposleni drugje. Prav tako ni urejena družbena prehrana zaposlenih, otroško varstvo in vprašanja sezonske delovne sile, ki tvori 50 odstotkov kolektiva.

V razpravi so se udeleženci zavzeli za rešitev vseh teh problemov. Poudarili so zlasti, da bi morali komu-

nisti več storiti za odpravo nezgod ter posvetiti več skrbi urejanju položaja sezonske delovne sile. V tem smislu bi kazalo več sredstev nameniti družbenemu standardu. Pomembna je vloga komunistov prav tako v delitvi sredstev in razširjeni reprodukciji, kjer bo treba sredstva decentralizirati. Izpopolnjevanje bo nadalje treba sistem nagrajevanja in izhajati pri tem iz boljšega vrednotenja fizičnega dela; dejavnost pa bo morala biti intenzivna še posebej v obratih, ki so najbolj občutljivi za potrošnika. S tem v zvezi so obravnavali tudi odnos kmetijskega kombinata do družbenih skupnosti in narobe.

Na koncu je na konferenci govoril tudi predsednik ideološke komisije OK ZKS Miro Mástnak.

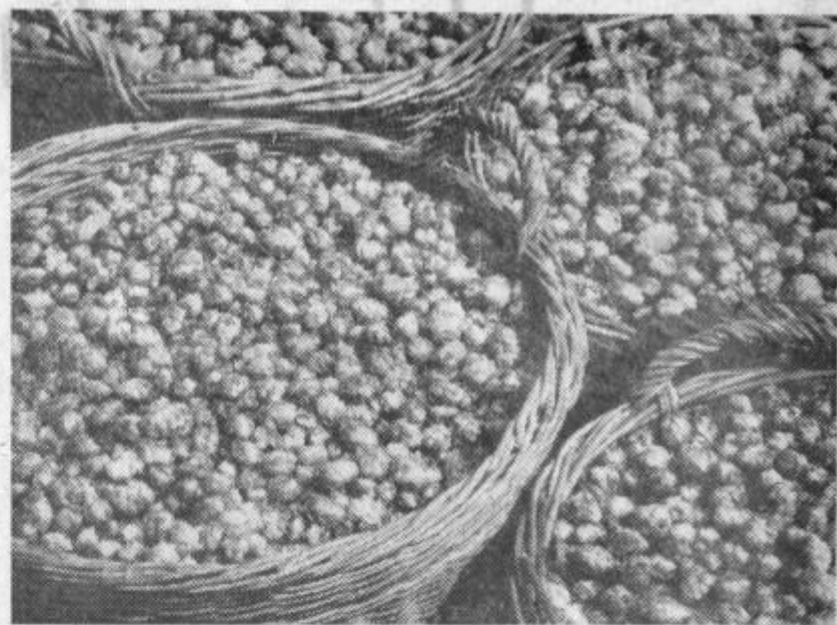
DO KAM SEGAMO inšpektorske pravice

Pred časom se je v laški občini pripetil primer, ki je diskreditiral, ali če hočete, kompromitiral dobro ime tamkajšnje inšpekcijske službe. Čeprav je »pripetljaj« samo nekoliko odmaknjen in je dobil sicer svoj (skromen) epilog, je vendar vreden javne pozornosti. Predvsem zato, ker ima določeno družbeno škodljivo obeležje.

Stvar je v tem, da so trije inšpektorji laške občinske skupščine ob neki priložnosti naredili skupno akcijo, ki je imela namen ugotoviti poslovanje gostinskih lokalov in trgovin v smislu predpisov njihove službe. Akcija je bila povsem upravičena, saj je bil njen cilj tudi, da bi zaščitila potrošnika pred morebitno prodajo pokvarjenih artiklov. Do sem torej vse v redu. Zadeva pa se je zapletla, ko so inšpektorji odmerili nekaj kazni in ko so jim morali prizadeti poravnati potne stroške in dnevnice, ki so jih seveda spravili v žep. »Signali«, ki so o takšnem »sistemu« kaznovanja pri-

šli na ustrezen forum od zunaj, so pomagali odkriti »prevaro«: inšpektorji so si namreč (kot uslužbenci) zaračunali prevozne stroške in dnevnice tudi pri občinski skupščini. Zadeva je prišla pred drugostopenjsko disciplinsko komisijo okrajne skupščine, ki jih je kaznovala s petodstotnimi odtegljaji od mesečnih dohodkov za dobo treh mesecev.

S tem bi bil lahko primer zaključen, vendar se tu dejansko šele začne. Eden izmed inšpektorjev »je izvedel«, da jih je prijavil na pristojnem mestu kaznovani gostilničar iz Sedraža, zato se je skušal maščevati.

Savinjska dolina je s svojo sodobno kmetijsko proizvodnjo, predvsem s hmeljarstvom, globoko spremenila tudi družbene odnose.

0 aktualnih dogodkih

V torek, 22. tega meseca bo ob pol osmih zvečer predaval v dvorani Narodnega doma Drago Košmrlj, stalni dopisnik RTV in Dela v Trstu. Njegovo predavanje bo posvečeno aktualnim zunanje-političnim dogodkom. Delavska univerza, ki je prireditelj tega predavanja, pričakuje polnoštevilno udeležbo.

1964 ni odličnjak

(Nadaljevanje s 1. strani)

Pozna pa se tudi v investicijski politiki individualno obravnavanje potrebe po modernizaciji in posledice se očitujejo v tekstilni in kovinski industriji, industriji gradbenega materiala, nekovinski industriji ter delno tudi v lesni industriji.

Običajne težave z bistvenimi posledicami pa so bile pomanjkanje sredstev, zakasnitev pri odobranju kreditov, pomanjkanje gradbenih storitev, projektantskih uslug in ne navsezadnje pomanjkanje deviz (zakasnitev nabave, podražitev, zmanjšanje učinkovitosti in rentabilnosti investicij).

Neredko pa smo v prizadevanjih ostali na pol poti rekonstrukcije in na ta način odpirali le nova ozka grla.

● In 1965. leto. Skladna rast gospodarstva ter družbenih služb in stabilizacija. V katera podjetja smo vlagali letos in kje bomo zastavili v novem letu, o tem prihodnjč.

D. HRIBAR

J. KL.

VRSTA NOVIH OBLIK

(Nadaljevanje s 1. strani)

— Na konferencah krajevnih organizacij SZDL, ki so bile v istem obdobju, je bilo večkrat postavljeno vprašanje »kje so komunisti in mladina? Ali je upravičen očitke, da se mladina ne udeležuje teh konferenc?

● Smašram, da je ena osnovnih nalog organizacije ZM, da skrbi za vključevanje mladih v delo SZDL. Vendar pa menim, da so pavšalne ugotovitve: »mladine ni! — zelo enostranske in pomanjkljive, če vzporedno s to ugotovitvijo ne raziščemo vzrokov za abstinenco mladih. Ti pa so nedvomno v konkretni aktivnosti posameznih KO SZDL, ki ne upoštevajo v zadostni meri mladih ljudi. Poleg tega sem mnenja, da so tudi posamezna vodstva KO SZDL odgovorna za delo mladih članov SZDL in v skrajni konsekvenci tega tudi za njih udeležbo na konferencah.

— V občinski skupščini Celje je 13 mladih odbornikov, tudi vi ste eden izmed njih, kako se uveljavljajo mladi v delu občinske skupščine?

● Kljub temu, da sem prepričan v to, da občinska skupščina Celje dokaj kvalitetno izvršuje svoje naloge, pa žal ugotavljam, da se mladi niso delovno uveljavili v celoti. Še manj pa na terenu, na katerem so bili v skupščino izvoljeni. V sami skupščini je opaziti pasivnost večine teh mladih odbornikov; razprave nekaterih preostalih pa so včasih upravičene, še večkrat pa neupravičeno ocenjujejo za površne, ali pa celo za »opozicijske«.

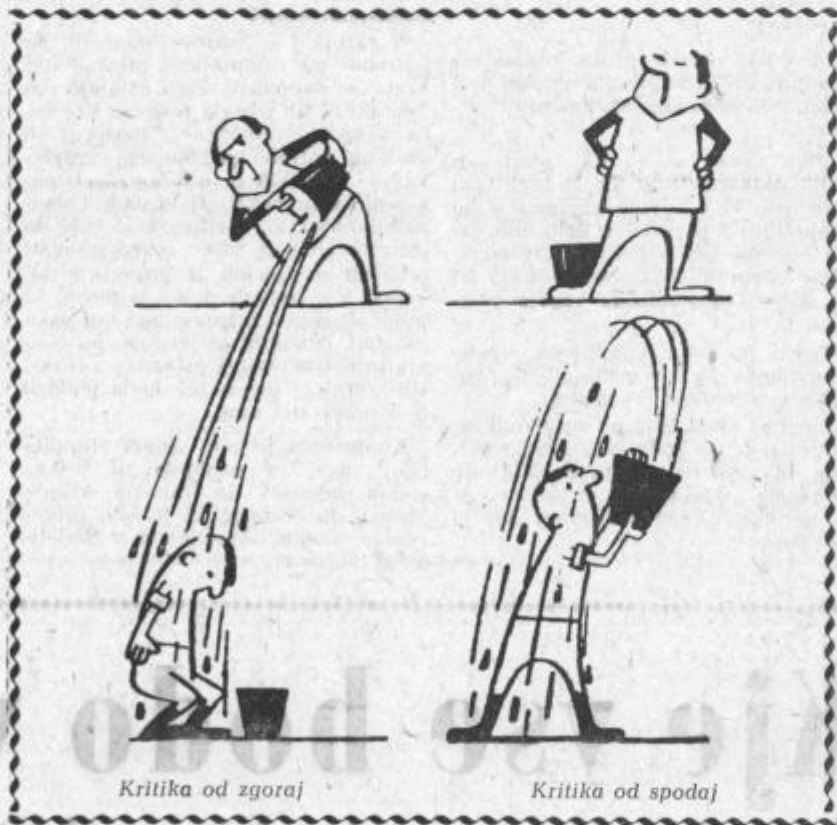
— Prej ste se strinjali, da so nekatere oblike dela že preživele, ali s tem

trdite, da bodo v prihodnje uvedene kakšne nove oblike, ki bi naj poživile delo organizacije?

● Prepričan sem, da bodo aktivni in občinske organizacije ZM pri realizaciji svoje vzgojne politične naloge uveljavili vrsto predvsem vsebinsko novih oblik, vendar bodo le-te odvisne od specifičnih pogojev v miljeju, kjer se bodo uveljavljale. Vzgojni smotri so nam enotni. Receptov ni in se ne dajo in ne smejo dirigirati od zgoraj navzdol.

J. Sever

Z referendumom v integracijo

Minulo soboto je delavski svet obrtno-gradbenega podjetja »Gradbenik« iz Laškega sprejel ob navzočnosti predstavnikov velenjskega gradbenega podjetja »Vegrad« sklep, da se v podjetju razpiše referendum za integracijo z omenjenim podjetjem.

Z integracijo omenjenih podjetij, ki sta ekonomsko dobro stoječi, bi racionalneje izkoristili mehanizacijo in strokovno silo, študijsko delo »Vegrada« in njegovo poslovno združenje ter združili sredstva proizvodnje.

-n

Tu je obdobje evidentiranja kandidatov

Ceprav smo šele na začetku predvolilne aktivnosti, so priprave na spomladanske volitve že dokaj živahne. V vseh občinah celjskega okraja so že ustanovili volilne komi-

sije, ponekod — v Slovenskih Konjicah na primer — pa so se že sestali tudi splošno politični zbori občinskih skupščin ter razpravljali o kadrovskih načelih za volitve. V Slovenskih Ko-

njicah so se sporazumeli za načelo dosledne rotacije v občinski skupščini in kaže, da se bodo tako odločili tudi drugod.

Bilo je že več posvetovanj in razgovorov s predstavniki društev in predsedniki krajevnih organizacij Socialistične zveze, kjer so se dogovorili o tem, kako naj se društva in organizacije vključijo v volilno aktivnost v obdobju evidentiranja kandidatov. Skoraj povsod so že izdelali sezname odbornikov in poslancev, ki jim spomladi poteče mandat in to tudi sporočili volilnim enotam. Koristen prispevek k predvolilni aktivnosti so dale tudi konference krajevnih organizacij Socialistične zveze, saj so ponekod že predlagali prve kandidate. Take primere so zabeležili v občinah Smarje, Zalec, Celje, Mozirje in še v nekaterih drugih. Ponekod bodo še v tem mesecu sklicali zbere občanov, kjer bodo razpravljali o ustanavljanju krajevnih skupnosti, hkrati pa

bodo te zbere izkoristili za evidentiranje kandidatov.

O kandidatih za odbornike občinskih in okrajne skupščine in za poslance republiške in zvezne skupščine pa so govorili tudi na občnih zboreh raznih društev in organizacij. Tako je zveza za telesno kulturo predlagala več kandidatov za občinsko skupščino, okrajna počitniška zveza pa je na svojem občnem zboru predlagala štiri kandidate v občinski skupščini in enega kandidata za republiško skupščino.

Sodeč po razpravah na konferencah krajevnih organizacij Socialistične zveze se volivci mnogo lažje odločajo za kandidate občinskih skupščin kot pa za poslance v republiško skupščino. To kaže, da ljudje ne nameravajo lahkomišelnosti izkoristiti možnosti, ki jo imajo v obdobju evidentiranja. Predlagati želijo najboljše ljudi in tako je tudi prav.

-ij

Predlagali so prve kandidate

Okrajna volilna komisija je te dni že zabeležila prve predloge kandidatov za občinske in republiške skupščine. Doslej so volivci v različnih področjih celjskega okraja že predlagali okrog 20 kandidatov za odbornike občinskih skupščin. Zabeležili pa so tudi že dva predloga za kandidata republiškega zbora republiške skupščine. Občani iz Trnovelj so predlagali:

Antona ASKERCA, direktorja celjskega učiteljskega,

občni zbor Počitniške zveze pa **Petra KAVALARJA** z okrajnega odbora Počitniške zveze.

Prvi predlogi so torej tu. Pričakujemo, da jih bo v prihodnjih tednih že veliko. Volivci naj svoje predloge sporočajo volilnim komisijam pri občinskih odborih Socialistične zveze.

Iz vrst telesnovzgojnih delavcev

Na ponedeljkovi seji članov upravnega odbora Okrajne zveze za telesno kulturo v Celju so veliko govorili o spomladanskih volitvah v predstavniška telesa in pozvali vse občinske zveze za telesno kulturo ter osnovne telesnovzgojne organizacije, da se vključijo v priprave na volitve. Razen tega so sklenili predlagati ustreznim občinskim volilnim komisijam že prve predloge kandidatov za volitve v občinske skupščine ter splošni zbor republiške skupščine. Tako naj bi po mnenju upravnega odbora Okrajne zveze za telesno kulturo kandidirali naslednji tovariši pri volitvah v občinske skupščine:

v celjski občini: Milan Hohnjec, inž. Jože Kopitar in Sonja Ocvirk; **v žalski:** Franc Rovšnik, Maks Košenina in Vlado Veber; **v mozirski:** Pavla Trogar; **v velenjski:** Ivo Rahten in Marija Rakunova; **v konjiški:** Franjo Tič in Vinko Zdovc; **v šentjurski:** inž. Franc Urbajs in Stanko Gobec; **v šmarški:** Lado Bračun in dr. Anton Sok; **v laški:** Marjan Perger; **v sevniški:** Boris Kozamernik; **v krški:** Jože Koštomaj ter **v brežiški:** Karel Cater in dr. Svetozar Rajner.

Razen tega bo Okrajna zveza za telesno kulturo predlagala občinski volilni komisiji v Velenju, da uvrsti med evidentirane za volitve v splošni zbor republiške skupščine tudi tovariša Eda Centriha, sodnika občinskega sodišča v Šoštanju.

Razumljivo je, da naj bodo prvi predlogi samo spodbuda za nadaljnje razpravljanje o volitvah in kandidatih, o delu in nalogah občinskih skupščin tudi med člani telesnovzgojnih organizacij.

USPELA KONFERENCA KRAJEVNE ORGANIZACIJE SZDL MOZIRJE

Pred dnevi so na letni konferenci krajevnih organizacij SZDL v Mozirju, ki je bila zelo dobro obiskana in organizacijsko tudi dobro pripravljena, kritično ocenili delo te organiza-

cije od zadnje letne konference dalje in se obenem pogovorili o prihodnjih nalogah. Organizacija je zelo številčna saj vključuje blizu 90 odstotkov vseh volivcev tega območja.

KRATKE IZ VELENJA

V velenjski občini se pridno pripravljajo na praznovanje novoletne jelke. Občinski odbor Društva prijateljev mladine je že pripravil obširen program. Največ prireditev bo v Velenju. Tam bo več lutkovnih predstav. Gledali bodo film Sneguljčica. Pionirji osnovne šole bodo pripravili igrice Grudca. Na praznik se pripravljajo v vseh osnovnih šolah.

-v-

Ideološka komisija pri rudniškem komiteju ZK je pripravila obširen program izobraževanja za naslednjo sezono.

Obravnavali so ga na zadnji seji rudniškega komiteja. Ko so analizirali delo vseh 17 osnovnih organizacij, so ugotovili, da je njihovo delo bilo dokaj uspešno pri utrjevanju družbenega samoupravljanja, vse premalo pa so skrbeli za ideološko vzgojo članstva.

Takoj po letni konferenci, ki bo predvidoma 20. decembra, bodo pričeli s kvalitetnimi predavanji.

Ideološke komisije pri osnovnih organizacijah pa bodo neposredno skrbela za udeležbo na predavanjih in pomagale pojasnjevati probleme, ki se porajajo. Vseh predavanj naj bi bilo deset.

-v-

Iz poročila in razprave je bilo razvidno, da je bilo delo organizacije SZDL v preteklem obdobju zelo aktivno. Organizacija je ob sodelovanju članstva in drugih družbeno-političnih organizacij kraja zelo uspešno opravila in vodila nekatere pomembne politične akcije (volitve v predstavne organe, razprava o ustavi in statutu občine, vpis ljudskega posojila za obnovo Skopja itd.). Sodelovala pa je tudi pri reševanju raznih komunalnih, gospodarskih in drugih nalog kraja. Pri svojem delu je tesno sodelovala z drugimi družbeno-političnimi organizacijami kraja.

V razpravi so prisotni opozorili na potrebo po čimprejšnji ustanovitvi krajevnih skupnosti. Zato ostajajo naloge, ki bi jih morala reševati krajevna skupnost, nerešene. Opozorili so tudi na potrebo po boljšem vzdrževanju občinskih in gozdnih cest, pokopališča in nekaterih drugih komunalnih objektov. Predlagali so tudi, da je treba čimprej začeti resno reševati problem gostinskih in trgovskih lokalov. Kot najbolj pereč problem, ki je bil iznešen v razpravi pa je otroško varstvo. Poudarili so potrebo po čimprejšnji ustanovitvi ustanove za varstvo otrok. Ustanovitev bodo podprli tudi prebivalci sami.

Konferenca je zelo strogo obsodila enostranski in neobjektivni prikaz stanja odnosov in razvoja krajev Mozirje in Nazarje, ki je bilo prikazano v članku, objavljenem v Nedeljskem dnevniku.

-er

Ivan Vidmar

Z IVANOM VIDMARJEM sta Brežice in Spodnje Posavje izgubila enega najzavednejših Slovencev, saj je bil v časih pred prvo svetovno vojno neustrašen bорец proti nemškutarjem, v razdobju med obema vojnama pa prav tako zaveden Slovenec, ki je žrtvoval ves svoj prosti čas slovenskim organizacijam v Brežicah. Bil je ustanovitelj prvega slovenskega lovskega društva v Spodnjem Posavju, vnet sokolski napredni delavec.

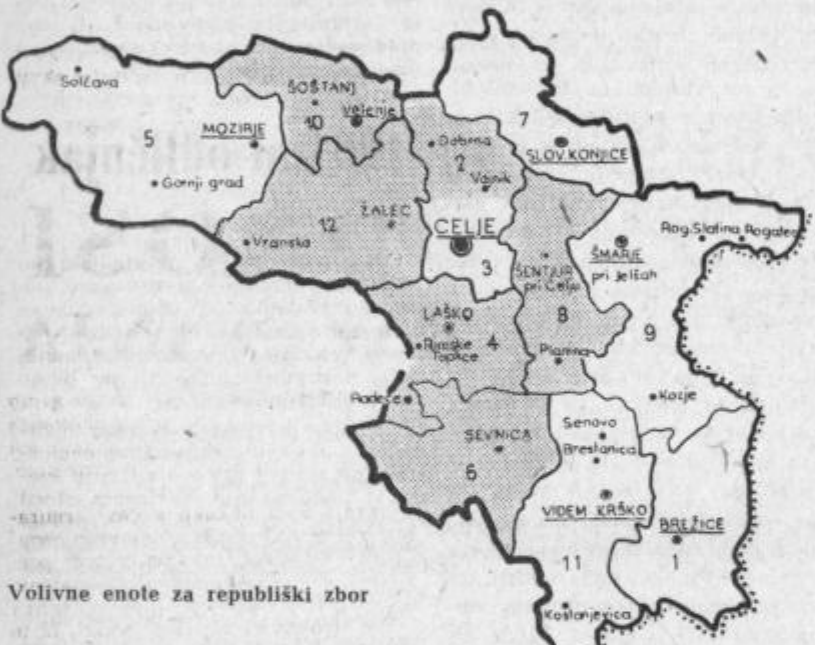
S svojim neumornim delom in svojo poštenostjo si je pridobil velik krog prijateljev in njegov pogreb je dokazal, kako priljubljen je bil med ljudmi. Ob odprtem grobu so se od njega poslovili tov. Kežman, dr. Veble in tov. Bobnar. S klicem lovskega roga in častno salvo ter z zelenimi smrekovimi vejicami so se poslovili od njega lovci in marsikomu se je oko zasolilo, ko je izgubil s pokojnim tovariša, prijatelja, sodelavca in svetovalca v potrebi.

D. V.

ODDALI SO KRI

Pri zadnji krvodajalski akciji je v mozirski občini sodelovalo nad 400 občanov, kar je več kot v prejšnjih letih. Največ zaslug za uspešno akcijo imajo občinski odbor in krajevne organizacije Rdečega križa. Veliko razumevanja za tovrstne humane akcije so pokazale tudi nekatere delovne organizacije v občini in sindikalne podružnice.

-er

Volivne enote za republiški zbor

Volivne enote za gospodarski in prosvetno-kulturni zbor

Volivne enote za organizacijsko-politični in socialno-zdravstveni zbor

Kje vse bodo volitve poslancev v zvezno in republiško skupščino

V tej številki objavljamo šest skic, na katerih je jasno razvidno, kje bodo na bližnjih volitvah volili nove republiške in zvezne poslance. Skice ne bomo več objavljali, zato opozarjamo, da si vsi, ki bi jih še utegnili potrebovati, to stran tednika pripravijo. Kot obrazložitev za razumevanje objavljenih skic objavljamo še naslednje:

Volilne enote poslancev Zvezne skupščine so označene s številkami od 61 do 70.

Volilne enote poslancev republiškega zbora se vrstijo po abecednem redu in so označene s številkami od 1 do 120. Volilne enote poslancev samoupravnih zborov od 1 do 70. Zaradi večje preglednosti so na zemljevidih pobarvane tiste volilne enote, v katerih traja mandat 4 leta.

Zvezna skupščina
Volilne enote vseh zborov se pokrivajo. V letu 1965 bo prenehal mandat poslancem v volilnih enotah označenih s številkami 62, 63, 67, 69 in 70.

Republiški zbor
V letu 1965 bo prenehal mandat poslancem republiškega zbora v volilnih enotah označenih z lihimi številom.

Samoupravni zbori

V letu 1965 bo prenehal mandat poslancev Gospodarskega zbora v volilnih enotah označenih z lihimi številom.

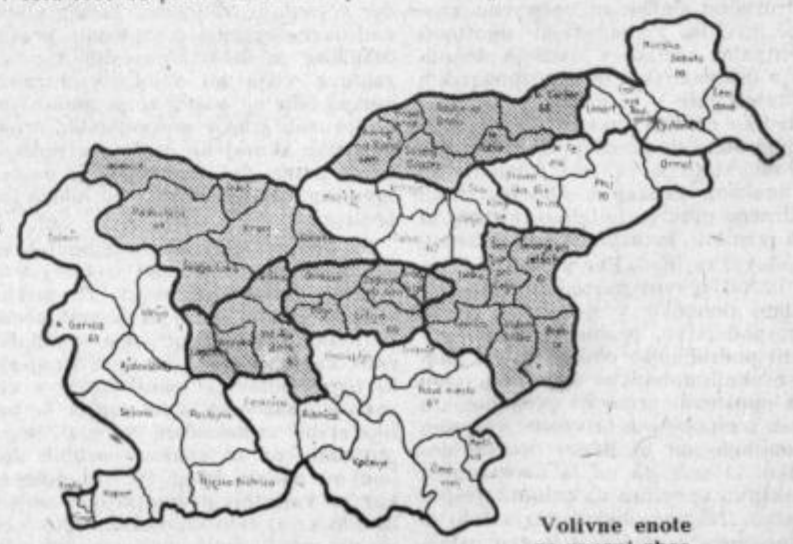
V letu 1965 bo prenehal mandat poslancev Socialno zdravstvenega zbora v volilnih enotah označenih s sodim številom.

V letu 1965 bo prenehal mandat po-

slancev Prosvetno-kulturnega zbora v volilnih enotah označenih z lihimi številom.

V letu 1965 bo prenehal mandat poslancev Organizacijsko-političnega zbora v volilnih enotah označenih s sodim številom.

Volilne enote na zemljevidih so prikazane grafično, ne geografsko.

Volivne enote za zvezni zbor

MIMO DOSTOJEVSKEGA

(OB DRAMATIZACIJI ROMANA DOSTOJEVSKEGA ZLOČIN IN KAZEN)

Vsaka dramatizacija pripovednega dela stoji pred poglavitno dilemo: ali čimbolj slediti romanu in ga prenesti na oder kot nekako igrano ilustracijo romana ali preobrniti pripovedni fok v smer, ki bo čim ustreznejša dramskim zakonitostim, morda izbrati le osnovni motiv in ustvariti na tej podlagi v bistvu samostojno delo (npr. Kretova Balada o poročniku in Marjutki). Prvo varianto — uporabili delo znamenitega pisatelja, da ga približamo široki publiki na čimbolj neposreden način, zasledimo v letošnji uspeli dramatizaciji romana Dostojevskega Zločin in kazni v Mestnem gledališču ljubljanskem. Dramatizacija Gombača in Poljaka Hübnerja ima druge namene. Glede na izredno pomembno in vedno živo problemsko tehotnost romana Zločin in kazni sta avtorja dramatizacije z vsemi mogočimi odskrnimi efekti (svetloba, glasba, scena) skušala ustvariti dramsko dogajanje, ki poteka predvsem iz razkane osebnosti Raskolnikova, a pri tem preseči dano vsebino in jo zgotosti v filozofsko razmišljanje iznad določenege časa in prostora. Res je, da ima vsako pravico iskati v Shakespearu (Kralj Lear) prvine Becketta, zato ne moremo očitati Zločina in kazni pridiba Camusovega Kalgula. Ostaja pa ob celjski dramatizaciji Dostojevskega več vprašanj, da ne govorim o neizčrpnih možnostih za razpravljanje, ki jih vsebuje sam tekst.

je večna. Niti junaku niti gledalcem konec ne prinese razrešitve. Pri primerjavi s tržaško uprizoritvijo Zločina in kazni pred nekaj leti se mi zdi, da je bila tržaška predstava mnogo manj pretenciozna, a je ostala bolj življenjska, bolj človeško topla, pri tem ne smem pozabiti tudi zelo dobrih kreacij Baloha kot Raskolnikova in Nakrsta kot Porfirija Petroviča.

Celjska dramatizacija je mestoma razvlečena in v splošnem dosti manj sugestivna, kot bi naj bila. Režiser Gombač je vse osredotočil okoli Raskolnikova in uporabil druge like le kot dopolnilo glavnemu junaku, skušal pa je podpreti notranje in zunanje dogajanje s številnimi odskrnimi efekti. Če pričakovane učinka kljub vsemu ni, je vzrok zato v idejni interpretaciji celote in junaka — v odtrganosti od realnih tal.

Krošl kot Raskolnikov se je zelo trudil in v marsičem presegel svoj igralski način; če v celoti ni bil dočela prepričljiv, ni zgolj njegova krivda, ampak izredna kompleksnost lika, ki sega od zmedenih halucinacij in manjše preganjave do razumsko kritičnega in analitičnega rezoniranja, od v notranjih bojih izgovarjanja do skeptično posmehljivega duha. Ostali žal niso dosegli tistega, kar naj bi. Mencejeva kot Sonja je imela že po dramatizaciji premalo poudarka, bila pa je tudi mnogo prehladna za nežno toplino Sonje. Škof kot Porfirij Petrovič je bil preveč norčav za preudarnega, analitično prodornega duha, kot ga terja vloga. Tudi ostale vloge niso presegle možnega povprečja. Scena gosta iz Poljske Bednarowicza je bila sicer zanimiva in je po svoje prispevala k predstavi v celoti, čeprav očitno ni dosegla vseh svojih intencij. Predstava vsebuje posamezne pomankljivosti po dramatizacijski plati, po uprizoritveni in po idejni pa nakazuje možnost širše debate glede oddaljitev od realne osnove romana in prid splošno filozofski tezi, kar je povzročilo tudi neko shematičnost junaka. Vse bi bilo še dobro, ko bi le bila ta pot okoli Dostojevskega prepričljiva, tako pa je imel veliki tekst preveč zahtev, ki jim vsakor ambiciozna predstava ni bila kos.

Andrijan Lah

Ni bilo godbe, tudi množice ne, ki bi naj pozdravljala zmagovalca; vse je šlo brez hrupa, pa navzlic temu prav tako veličastno in dostojno, morda še bolj. To je bil intimen večer, prijetno sprečanje z nosilcem tretje mednarodne lovorike, s člani našega, celjskega Komornega zbora in njegovim umetniškim vodjem, prof. Egonom Kunejem.

Srečanje je skupaj s celjsko občinsko skupščino pripravil občinski odbor SZDL. Zato ni manjkalo njihovih najvidnejših predstavnikov; prišli pa so tudi mnogi drugi, ki čutijo in živijo z zborom.

Znova me je doletela čast, da vas v imenu občinske organizacije SZDL, občinske skupščine in vseh tistih v Celju, ki imajo radi petje, in teh ni malo, pozdravim in vam čestitam k velikemu in pomembnemu mednarodnemu uspehu, je na začetku svojega pozdrava dejal predsednik občinskega odbora SZDL, Marjan Ravnikar. Zatem pa je nadaljeval: Uspeh v Gorici, kjer ste osvojili prvo mesto, ni bil samo vaš; to je bil uspeh celotne jugoslovanske pevske kulture. Vaše kulturno poslanstvo je tako dragoceno, da ga je z besedami težko opisati.

Tak je bil oficijelni pozdrav in odgovor nanj, ki so ga člani zbora izpopolnili še s pesmijo, s tisto, ki prevzame, osvaji... Zakaj imaš solzne oči...? Od sreče, zadovoljstva, ponosa!

Na sliki: predsednik občinske organizacije SZDL v Celju Marjan Ravnikar čestita dirigentu, Egonu Kuneju; poleg podpredsednica občinske skupščine v Celju.

M. Božič

Družbeni centri in klubi

Pred meseci so člani komisije za politično in idejno vzgojno delo okrajnega odbora SZDL ter članj klubskega odbora pri okrajnem svetu Zveze kulturno prosvetnih organizacij obiskali večino občin, da bi se seznanili s problematiko klubov. O ugotovitvah je nedavno razpravljaj izvršni odbor OO SZDL.

Podatki, zbrani na osnovi ankete, ki so jo izpolnjevali občinski sveti Zveze kulturno prosvetnih organizacij, kažejo, da imamo v osmih občinah 63 klubov (ostale občine podatkov niso poslale), pri čemer so, nepopolni kriteriji za določanje družbenih centrov. V klube privablja ljudi v osmih občinah televizor, v štirih razgovori občanov, v treh različne prireditve, v dveh predavanja, v dveh film, v eni razstave. Klube ustanavlja v osmih občinah SZDL, v sedmih občinah občinski sveti Zveze kulturno prosvetnih organizacij, v treh občinah pa tudi delovne organizacije na pobudo sindikata. Njih vzdrževanje je različno in se marsikje začne in konča z ustanovitvijo.

Ze samo iz teh nekaj podatkov je razvidno, da se ob razvijanju klubov v družbene centre poraja vrsta vprašanj, ki bi jih bilo nujno rešiti. Gre zlasti za koncept družbenih centrov in vlogo SZDL, ustanavljanje in vzdrževanje (financiranje), programsko usmerjenost, organizacijo in metode dela.

Izkušnje v posameznih občinah so pokazale, da ljudi ni treba siliti, da bi se zbirali, kadar gre za njihove interese in njihovo sodelovanje. Pri

tem pa je še vedno premalo organiziranega in plodnega dogovarjanja med občani, premalo pa posvečamo pozornosti tudi reševanju vsakdanjih problemov, skozi katere doživljajo občani naš družbeni razvoj. Zato bi bilo treba pri nadaljnjem razvijanju družbenih centrov urediti materialno tehnično osnovo (ustrezni prostori) ter družbeni center zasnovati kot družabno središče nekega kraja, kjer bo možna poleg drugega tudi kulturna zabača in razvedrilo.

Pri ustanavljanju družbenih centrov so najvažnejši prostori in potrebna oprema, pri čemer je srečati tudi ovire, ko hočejo posamezne organizacije povsem svoje prostore in jih zaklepajo pred drugimi koristniki ali pa, ko imamo prostore, pa služijo kot skladišča. S tem v zvezi bo seveda treba rešiti vprašanje, kdo naj kak družbeni center vzdržuje.

Med najbolj pereče probleme sodi vsekakor programska usmerjenost družbenih centrov, saj programov ni. Vzroke za to je iskati v značaju kulturno prosvetne dejavnosti, ki ima obeležje prosvetiteljstva. Predavanja so šolska ali jih sploh ni.

Poleg klubov SZDL in klubov prosvetnih društev imamo tudi strokovne in mladinske klube. Tu se poraja problem sposobnih kadrov. Vsak klub bi moral imeti vodjo kluba, ki bi skrbel za realizacijo programa in bi bil usposobljen predvsem za delo z ljudmi. Organizacijsko vprašanje so klubske metode dela izven klubskih prostorov. Ponekod se pojavljajo težnje po medklubskem sodelovanju, kar je glede izmenjave izkušenj vsekakor koristno.

POD POVPREČJEM

Okrajna skupščina bo na prihodnji seji nošolsko obveznost v okraju v 8. razredu med drugim obravnavala tudi poročilo o 3.203 in v ostalih razredih 2.094 učencev. Ob stanju, delu in temeljnih problemih vzgojno koncu šolskega leta 1963/64 je bilo v prvem izobraževalnih ustanov v šol. letu 1963/64, razredu šole druge stopnje skupaj 2.369 učilki ga je izdelal zavod za prosvetno pedagoško službo. Povzemamo nekatere podatke, čilo ostalih 2.578 učencev.

Podatki kažejo, da ima mladina, ki ne dokonča vseh osem razredov osnovne šole, praktično zaprto pot do poklica. Razen tega

so kapacitete nekaterih šol druge stopnje absolutno premajhne, zaradi česar vsako leto odklonijo mnogo prosilcev.

Število absolventov 8. razreda osnovne šole je v zadnjih petih letih naraslo za 65 odstotkov (1.277). Število učencev vseh razredov srednjih šol pa le za 9 odstotkov (500 učencev). Razlika med povečanjem števila absolventov in povečanjem števila učencev v šolah druge stopnje znaša 777. Primerjava števila učencev šol druge stopnje v celjskem okraju s povprečjem v Sloveniji kaže, da odpade v okraju 11,85 učencev vseh šol druge stopnje na 100 učencev osnovne šole, v Sloveniji pa 17,5 učencev. Ista primerjava za gimnazije, srednje strokovne šole, poklicne šole in vzgojno izobraževalne ustanove prav tako kaže, da smo precej pod republiškim povprečjem. Kapacitete šol druge stopnje so v okraju za tretjino pod republiškim povprečjem! V naslednjih letih bo zato ustvariti materialne pogoje za njihovo razširitev kakor za normalno delo v smislu reformnih zahtev.

Od leta 1959 do 1965 se je povečalo število srednjih šol od 7 na 8, število oddelkov od 72 na 104, število učencev pa od 2.243 na 2.951. Minimalno povečanje izkazuje ekonomska srednja šola, število učencev pa se je na učiteljsku zmanjšalo za 58.

- Čuček J.: Plastične mase. Ljubljana 1964. S. 25800.
- Cvetko D.: Stoletja slovenske glasbe. Ljubljana 1964. S. 25522.
- Papo I.: Katran u cestogradnji, Beograd 1962. S. 25514.
- Richter H.: Televizija za sve. Beograd 1963. S. 25517.
- Grulović N.: Jugosloveni u ratu i oktobarskoj revoluciji. Beograd 1962. S. 25525.
- Brodski A. I.: Hemija izotopa. Beograd 1961. S. 25429.
- Bihalji—Merin O.: Prodori moderne umetnosti. Beograd 1962. S. 25439.
- Problemi regionalnih integracija u svetu. I-II. Beograd 1962—1963. S. 25437.

F. Kramer

Za boljši uspeh

Na gimnaziji razredi že nekaj časa tekmujejo med sabo za prehodno zastavico, katero dobi ob konferenci razred, ki je dosegel v tisti konferenci najboljši uspeh. To tekmovalje so pripravili z željo, da izboljšajo učni uspeh na zavodu. Toda to ni edina oblika prizadevanja za izboljšanje uspeha dijakov. V okviru Dijaške skupnosti in mladinske organizacije na zavodu je bila ustanovljena komisija za učni uspeh, ki je pripravila v posameznih razredih, kjer je potrebno, posebne učne krožke za pomoč slabšim dijakom. Poleg tega so člani komisije sklicali posvetovanje z vsemi najslabšimi dijaki in se z njimi pomnila o vzrokih njihovih slabega uspeha.

V letošnji prvi konferenci se je učni uspeh povečal, glede na isto obdobje lani, za 0,39%. Najboljši uspeh med paralelkami so dosegli prvošolci s 77,63%, za njimi so maturantski razredi s 4% slabšim uspehom, tretji pa drugošolci z 62,98%. Najslabši uspeh so v prvi

konferenci dosegli tretješolci, saj so izdelali le z 58,35%. Od posameznih razredov je bil najboljši 4f razred, v katerem so izdelali vsi dijaki.

Poleg tekmovalja za prehodno zastavico so nameravali organizirati tudi tekmovalje med razredi v tem, kateri razred ima več dijakov, ki se ukvarja z delom v komisijah, ali obiskujejo krožke, pevski zbor, ali se drugače ukvarjajo z izvenšolskim delom. Vendar bi bila za takšno tekmovalje potrebna nagrada, katere pa zaenkrat ne morejo obljubiti, ker je gimnazija v zelo težkem finančnem položaju in primanjkuje denarja celo za najnujnejše stvari, ki so potrebne za verifikacijo zavoda. Res je že skrajni čas, da se vprašanje glede finančnih sredstev za gimnazijo končno reši in da se nabavijo še potrebna sredstva za verifikacijo, kajti sicer bodo oškodovani vsi dijaki, ki obiskujejo ta zavod, ker njihovo znanje ne bo enakovredno znanju dijakom na ostalih slovenskih gimnazijah.

NOVI ODNOSI DO IZOBRAŽEVANJA

Na razširjeni seji plenuma okrajnega sindikalnega sveta, ki je bila prejšnji teden, so razpravljali o nekaterih problemih na področju strokovnega in družbeno ekonomskega ter političnega izobraževanja. Uvodni referat je imel član predsedstva OSS Tone Klinar, ki je med drugim poudaril, da postaja v zadnjem času izobraževanje predmet, s katerim se intenzivno ukvarjajo tudi družbeni činitelji. Prav tako so delovne organizacije pričele načrtnje uvajati kadrovske politiko ter ustanavljati lastne izobraževalne centre. Analiza s tem v zvezi je ob sodelovanju strokovnih služb in zavodov v okraju zajela predvsem strokovno šolstvo, izobraževalne centre pri delovnih organizacijah-ter delavske univerze.

Za poklicne šole je predvsem značilno, da obstajajo med njimi precejšnje razlike tako v pogledu vpisa kakor organizacije pouka. Vajenske šole še nimajo programov, ki bi bili usklajeni s posameznimi profili; težnja pa je, da bi te šole izvajale tudi del praktičnega pouka. Število vajenskih šol ustreza potrebam, prav tako tudi smer, v katero naj bi se razvile. Seveda pa je z njimi povezano več problemov, ki jih bo nujno reševati. Ovine, zaradi katerih izobraževanje strokovnih kadrov ne more slediti družbenemu razvoju, so zlasti v materialni krizi posameznih zavodov, pomanjkljivi pedagoški in strokovni usposobljenosti večine učnega kadra, neizdelanem sistemu strokovnega izobraževanja. Nezadostna je tudi skrb za vzgojo in izobraževanje mladine od končane osnovnošolske obveznosti do polnoletnosti, pri čemer gre tako za tiste, ki se zaposlijo ali se šolajo, kakor za one, ki niso nikjer vključeni in največkrat ostanejo brez vsakršne družbene pomoči. Manjkajo pa naposled tudi ustrezni predpisi, s pomočjo katerih bi strokovno izobraževalni zavodi podrobneje urejali organizacijo dela in določali izobraže-

valno vsebino. V praksi se je kljub temu že pričel proces preoblikovanja vajenskih, industrijskih in drugih šol s praktičnim poukom v poklicne šole. Izobraževanje že zaposlenih kadrov v okraju sodi nekako v čas formiranja kadrovskih služb v delovnih organizacijah. Pomeni pa hkrati tudi prelomnico v miselnosti proizvajalcev, da je za večjo produktivnost potrebna večja strokovna usposobljenost. Iz te okoliščine je nastalo nekaj izobraževalnih centrov, katerih število pa je še vedno preskromno. Razen tega se je izobraževanje marsikje izrodilo v pridobivanje formalnih kvalifikacij, ki so v samem sistemu povzročile določeno zmedo.

V sistemu izobraževanja imajo pomembno vlogo tudi delavske univerze. Te bi se morale usposobiti predvsem za to, da bi nudile vsakemu občanu potrebno znanje, ki bi mu omogočilo postati aktiven činitelj v našem družbenem življenju. Vendar bi jim za to morali urediti pogoje.

Plenum OSS je na koncu sprejel tudi nekaj zaključkov. Med njimi velja omeniti, da bi si morali v večji meri prizadevati za strokovno usposabljanje članov delovnih kolektivov ter v te namene zagotoviti materialne pogoje. Izdelati bi bilo treba enoten sistem večstopenskega kontinuiranega izobraževanja vodilnega kadra, za katerega realizacijo naj bi skrbeli samoupravni organi. Pri vsem tem naj bi občinski sindikalni sveti preko svojih podružnic omogočili intenzivno delovanje in uresničevanje zaključkov.

Delavske univerze naj bi usmerjale svoj kader v strokovno izpopolnjevanje, da bodo kos bodočim nalogam gospodarstva; čimprej pa bi bilo treba tam, kjer so pogoji, ustanoviti v delovnih organizacijah izobraževalne centre.

Agilni upokojeenci

Celjski prosvetni delavci — upokojeenci so edini v naši republici, ki imajo svoj krožek. Sestajajo se redno vsako sredo v mesecu, na sestankih pa imajo različna predavanja, obravnavajo politične dogodke in se spominjajo umrlih članov. Poleg tega slave jubileje živih tovarišev. Vsako leto prirejujejo tudi vesele pustne popoldneve.

Upokojeenci prosvetni delavci so imeli v zadnjem letu 10 sestankov, ki so jih

je udeleževalo povprečno po 35 članov. Proslavili so 100-letnico mariborskega učiteljskega počastila življenja in delo skladatelja Slavka Osterca, hkrati pa priredili tudi več potpisnih predavanj. Poleg vsega tega so razpravljali tudi o novem pokojninskem zakonu.

Za dejavnost krožka imajo v organizacijskem smislu največ zaslug tov. Gobec, Roš in Cilensček.

S. S.

»Texas«: rekreacija 1:0

Dolgoletna zamisel rekreacijskega centra pri Celjski koči je doživela svojo prvo fazo realizacije. Koliko je bilo žrtvovanega v sredstvih, koliko desetkrat so se zbirali smučarji, planinci in drugi, ki so komaj čakali, da dobi Celjska koča nov, zimski obraz, z novimi progami, žičnico in urejenim domom. Stotine mladih in starih, domačih, pa tudi tujih gostov naj bi sprejel s svojimi tereni ta novi svet in koča, pa se je žal, v zadnjem času v nekaj nedeljah slika spremenila. Ta planinsko smučarski (bodoči) Eldorado je dobil nezaželjene goste.

Sobota popoldne: Nekaj redkih obiskovalcev mirno uživa svoj nedeljski izlet, nekaj parov tiho šepetajo, prihajajo novi, nasmejani obrazi, pohite po progi do vrha in občudujejo; beseda teče o športu in snegu, skratka o stvareh, ki človeku na taki postojanki prihajajo na jezik.

Ob sedmih zvečer pride nova družba. Ze malce okajena, mlada, tako imenovana »naša bodočnost«, ki pa na Celjski koči pričakuje nekaj povsem drugega. Kar se v dolini ne sme, je tu dovoljeno! Nekaj litrom in kozarčkom žganih pijač gre za hvala, da ljudje te družbe pozabijo najosnovnejša etična pravila, ter pokažejo, kako nizek je lahko človek, če pokaže vse slabo, kar premore. Razbijanje v jedilnici in metanje lovskih nožev ni dovolj. Razgrajanje se nadaljuje po sobah in hodnikih, tarče westmanskih sposobnosti so novo prepletkana vrata, kjer se kričaji spopadejo v umetnosti metanja nožev. Pet razsekanih vrat je edini rezultat in pri tem se nekdo po nerodnosti vreže v prst. Sobe, hodnik in svet pred kočo, celo djulboks je okapan s krvjo. Celo noč se nadaljuje orgija. Nikogar ni, ki bi miril in pokazal drhali, kje so meje;

kdo bi tudi tvegala — volkov je petnajst. Zjutraj vstajajo, kot da se ni zgodilo ničesar, žalostnih obrazov, popljuje »aperitiv« in odidejo. Njih poslanstvo je končano. Prav tako zaspani vstajajo drugi gostje in vsak se pridruži, vsak po svoje, vsi pa so edini: dokler bo dopuščen takim vstop v planinsko postojanko nas ne bo več.

In rezultat: onesnaženi in pobruhani prostori, sobe, posteljnina, okavljena tla in zidovi, razsekana vrata in še s ključem v žepu od sobe jo popihajo v dolino. Oskrbnik, eden nestorjev slovenskega planinstva in alpinizma je dal odpoved.

Pomislimo, kaj se bo zgodilo, ko Celjska koča zaživi polno, ko bo ob večerih v koči in na terenih nad njo iskalo stotine ljudi svoj mir in užitek, iskalo to, kar jim pripada in zaslužio po trudapolnih šestih dneh. Govorimo o tujem turizmu, ki bo zaživel in mora, saj je smučarski svet okrog Celjske koče po mnenju celo strokovnjakov z mariborskega Pohorja in Kranjske gore edinstven. Po taki noči, kot je bila zadnja nedelja, verjetno ne bo nihče počakal ali celo dočkal jutra. Vse ogromno delo in napor sta zaman, če ne bomo znali najprej zgraditi sebe in v korist ljudi postavljenih objektov koristiti človeško.

Glavni igralci tega »teksasa«: C. Konrad, Z. Henrik, Č. Vili, L. Peter, M. Andrej, J. Viljem, M. Janec, K. Janez, T. Leopold — s svojimi »damami«!

Planinsko društvo Celje

PRVI REGRAT

Cimbolj se bližajo novoletni prazniki, tembolj obložena je celjska tržnica. Obložena je z raznovrstnim blagom. Celo okraske za novoletno jelko lahko kupite tam. Cene so v glavnem nespremenjene. Krompir prodajajo po 50 do 60 dinarjev kilogram, kisló zelje po 100 do 140, kisló repo po 120, rdeče glavato zelje po 80, belo pa po 40 in 50 dinarjev kilogram. Jabotka so po 100 do 160 dinarjev, medtem ko prodajajo hruške po 150 do 180 dinarjev.

Solato na tržnici precej visoko cenijo. Je po 150 do 300 dinarjev. Motovilec je še veliko dražji — 600 dinarjev kilogram, pojavil pa se je tudi že prvi regrat! Cena je seveda temu primerna. Osem sto dinarjev je presneto veliko za rožo, ki je ni treba posebej gojiti.

Tudi kakšna kokoš zaide kdaj pa kdaj na trg in celo kakega osamljenega purana prinesejo z juga. Kokoške so razmeroma poceni — od 600 do 800 dinarjev kilogram, za purana pa je treba žrtvovati tudi do 4.500 dinarjev.

Jajca še niso po sedemdeset dinarjev, vendar ne manjka dosti. Največ jih je po 60, najdejo pa se tudi taka, ki jih cenijo na 65 dinarjev.

—ca

KRONIKA NESREČ

— Alojz Kožar iz Celja je padel. Poškodovan si je desno nogo v kolenu.
— Jože Kožar iz Primoža pri Sentjurju si je po nesreči obstrelil glavo.
— Oskar Peklar iz Marija Gradca pri Laškem je padel pet metrov globoko. Poškodovan si je glavo in hrbtenico.
— Rafael Goršek iz Kasaz si je pri padcu z mopedom poškodoval glavo.
— Na Ponikvi je cirkularka odrezala prste na roki Ervanu Janežiču.
— Pavla Turnšek iz Trnave pri Gomiljskem je pri padcu dobila poškodbe na glavi.
— Anton Kroflič iz Strmca je padel z motorjem. Poškodovan si je glavo in pretresel možgane.
— Peter Zupan s Ceste na Ostrožno je padel z mize. Poškodovan si je glavo.
— Terezija Pečnik iz Brega je padla na cesti. Poškodovala si je oko.
— Z mopedom je padel Vinko Mežnar iz Pariželj. Poškodovan si je glavo in nogo.
— Marija Antolin iz Zagrada je padla z motorjem. Poškodovala si je desno nogo.
— Neža Znidar iz Migojnic si je pri padcu po stopnicah zlomila ključnico.
— Antonu Okornu iz Griž je cirkularka pri delu poškodovala nogo.
— Pri delu si je zlomil nogo, Zarko Jepurovič iz Celja.
— Stefan Majcen iz Celja je pri pretepu dobil poškodbe na glavi.
— Cirkularka je poškodovala roko Frideriku Jamnišku iz Višnje vasi.
— S kolesom je padla Ivanka Kamenik iz Zavrha pri Dobrni. Poškodovala si je glavo in pretresla možgane.
— Pri delu je stroj poškodoval nogo delavcu Maksu Dimecu iz Liboj.

*

Kolektiv Obrtno gradbenega podjetja »REMONT« Celje Slandrov trg 1

želi vsem svojim poslovnim prijateljem srečno novo leto 1965.

*

ŠE O CONTALU POJASNILO DOZ-a

Ocenjevanje škod po poplavi, ki je zadela Celje dne 24. 10. t. l., je zahtevalo od vsega kolektiva Splošne zavarovalnice Celje ogromno napora. Bilo je potrebno oceniti preko 2000 škodnih primerov. Delo je bilo obsežnejše kot pri poplavi v letu 1954, ko je bilo nekaj nad 1400 škodnih prijav.

Ko je sedaj ocenjevanje škod v glavnem zaključeno in so oškodovalci že prejeli izplačane odškodnine, ugotavljamo, da je bilo delo zadovoljivo opravljeno. Izjemo predstavlja le obravnavanje škode v celjski poslovalnici podjetja »Contal« iz Ljubljane, kar je dobilo svoj odmev tudi v časopisu.

Ker je v teh poročilih večkrat omenjena komisija DOZ-a, se s tem daje našim uslužbencem v tem konkretnem primeru prevelik poudarek. Zavarovalnica sama namreč nima svojih strokovnjakov za vsa področja, zlasti ne za ocenitev škod na električnih aparatih in zato zaprosila za ocenitev teh škod strokovnjake iz podjetij Elektroinstalacije in Radio-vala. Odlučilo besedo pri ocenjevanju škod na teh tehničnih predmetih imajo strokovnjaki in ne uslužbenci zavarovalnice. Med ocenjevanjem škode se je zavarovalnica po telexprenterju obrnila na tovarno RR Niš za strokovno mišljenje, pa je prejela odgovor, naj se glede poškodb na električnih aparatih in televizorjih obrne na pristojno servisno delavnico, t. j. na Radio-val Celje.

Pripomnimo še, da se ocaitev poškodovanih aparatov ni vršila v prodajalni »Contal«, temveč v zasilnem skladišču v Domu OF na Titovem trgu, kamor je bilo poškodovano blago po predhodnem popisu že preneseno. Komisija, sestavljena iz zastopnikov zavarovalnice, podjetja »Contal« in strokovnjakov je prvotno menila dati po en kos poškodovanih aparatov v podoben pregled zaradi popravila, vendar je morala kasneje od te zamisli odstopiti, ker zoben podjetje, ki je v komisiji po svojem zastopniku sodelovalo, ni moglo prevzeti odgovornosti za morebitno večjo škodo, ki bi s tem nastala.

Iz časopišnega poročila je posneti, da komisija škode sploh ni ocenjevala, kar pa ne

drži. Predstavniki servisne delavnice je odprli dva televizorja in ugotovili, da je potrebno menjati dele, ki so za vlogo najbolj občutljivi. Tako je ocenil vrednost potrebnih domačinskih delov 13 s tem stroške popravil. Upošteval je pri tem, da je poškodovani aparat izgubil garancijo tovarne in je to škodo ocenil na 2% prodajne vrednosti. Na podoben način je ocenjevala škodo tudi pri drugih predmetih in je bila škoda ocenjena od 5 do 80% prodajne vrednosti.

Tako v samem ocenjevalnem postopku ni bilo vidnih nepravilnosti.

Če pa so se pri svojem delu posamezni člani komisije res okoristili iz zlorabili svoj položaj, bo ugotovilo sodišče.

*

DODATEK UREDNISTVA: Ker v zadnji številki najbrž ni bilo dovolj konkretno poudarjeno, na kakšen odziv je primer celjske poslovalnice Contal naletel med občani, se zdi potrebno dodati, da so na konferencah krajevnih organizacij SZDL in na občinski skupščini smatrali opravila Contala za smešna, kajti že v nedeljo ob sedmih zjutraj, ko je bilo njihovo skladišče poplavljenno, je bilo poplave dejansko konec. Znak za alarm v soboto ponoči pa je pomenil splošno mobilizacijo prebivalstva in bi ga torej morali upoštevati tudi vsi, ki so odgovorni za družbeno imovino in po humanih načelih za lastnino in osebno varnost sodržavljanov. S tem zaključujemo nepotrebno nadaljnje razpravljanje o tem primeru.

VERIŽNO TRČENJE

Na cesti prvega reda v Slovenskih Konjicah je bila prometna nesreča, v kateri je bilo udeleženo troje vozil. Voznik tovrnega avtomobila Ivan Sparaš, zaposlen pri celjskem cestnem podjetju, je v Konjicah hotel zapeljati vozilo v garažo, ki stoji ob cesti. Predno je zapeljal v levo je odstopil prednost nasproti vozečemu vozilu in ustavil. Za tovrnjakom so vozili v prekratki varnostni razdalji trije osebni avtomobili. Voznik prvega osebnega avtomobila Franc Žitnik je pravočasno ustavil vozilo, medtem ko se je Jože Solar, voznik drugega vozila, zaletel v njega. V spredaj stojajoča avtomobila se je nato še zaletel voznik Ivan Grubensek.

Ob nesreči ni bil nihče telesno poškodovan, materialne škode pa je na vozilih nastalo za 630 tisoč dinarjev. Do nesreče je prišlo kljub zmerni hitrosti vozil, ki pa so vozila v prekratki varnostni razdalji.

ZARADI PREVELIKE HITROSTI V JAREK

V vasi Črna pri Velenju je voznik Borut Minšek iz Ljubljane s preveliko hitrostjo prehiteval vprežno vozilo, ki je stalo na skrajni desni strani cestišča. Zaradi velike hitrosti in spolzke ceste je voznika začelo zanašati. Zaneslo ga je v dva metra globok jarek, kjer se je prevrnil na streho. Ob nesreči ni bil nihče poškodovan, na vozilu pa je nastalo za 150 tisoč dinarjev škode.

MIMO SPUŠČENIH ZAPORNIC V SMRT

V večernih urah je tovarni vlak, ki je peljal iz Ljubljane proti Zagrebu, do smrti povozil kolesarja Franca Cizelja na zavarovanem železniškem prelažu v Sentenartu pri Brežicah. Pokojnik, doma iz Sentenarta, je s kolesom zlezal pod zapornice ter hotel čez progo v trenutku, ko je pripeljal vlak. Lokomotiva ga je zadela in zbila med tirnice, kjer je obležal na mestu mrtev.

MEĐ VOŽNJO PADEL POD VOZ

V Soštanju se je pripetila težka prometna nesreča v kateri se je hudo poškodoval voznik vprege Gabrijel Kandut iz Slovenj Gradca. Omenjenemu vozniku je na spolzki hlobovini med vožnjo spodrsnilo tako nesrečno, da je padel pod voz, ki ga je še nekaj metrov vleklo po cestišču. Pri nesreči je dobil voznik pretres možganov, poškodbe hrbtenice in nog. Prepeljan je bil v celjsko bolnišnico.

V POTOKU ZGORELO VOZILO

Na cesti med Arjo vasjo in Velenjem, pri križišču za Ponikvo, je na ostrem zavojju začelo zanašati osebno vozilo, ki ga je upravljal Ljubo Tori iz Ljubljane. Zaradi neprimerne hitrosti ga je vrglo z desne na levo stran cestišča in nato v potok Sodčka, kjer se je prevrnilo vozilo vžgalo in zgorelo. Voznik in sopotnik Rajmund Hrovath sta bila lažje telesno poškodovana.

SREČNO IN USPEŠNO NOVO LETO 1965

želi

Splošno obrtno podjetje
»OBNOVA«
CELJE

GIBANJE PREBIVALSTVA

CELJE

Od 7. decembra do 13. decembra se je rodilo 23 dečkov in 26 deklic.

POROČILI SO SE:

Podoljšeršek Slavko, gozdarski tehnik iz Tekačeva in Gabriela Bratuša, uslužbenka iz Zgornje Kostrivnice, Martin Zorko, delavec in Danijela Mirnik, uslužbenka oba iz Celja, Vincenc Hostnik, delavec in Terezija Ferme, uslužbenka oba iz Celja, Stefan Mesarič, elektrovarilec in Jera Sinkovec, natakariča oba iz Celja, Alojz Kumer, ključavničar in Ana Ovtar, delavka oba iz Celja.

UMRLI SO:

Jožef Kozar, delavec iz Primoža (18). Rozalija Kamensek, otrok iz Spodnje Sečove (3 mes.). Marija Bevc, soc. podpiranka iz Pečovja (84). Antonija Labohar, upokojenka iz Brezja (55). Sava Jovanovič, upokojenec iz Celja (54). Franc Salobir, otrok iz Jelc (1 mes.). Stanislava Mihelič, Peter Vodusek, otrok iz Velenja (2). Mitja Plazar, otrok iz Hotemeža (2). Katarina Baumgartner, socialna podpiranka iz Celja (75).

VELENJE

Od 5. decembra do 12. decembra ni bilo rojstev.

POROČILI SO SE:

Frančišek Feuzler, uslužbenec iz Smartnega ob Paki 59 in Jožefa Oček, uslužbenka iz Smartnega ob Paki. Vladimir Gajski, student iz Novega mesta in Marija Kunej, vzgojiteljica iz Celja.

BREŽICE

Od 21. novembra do 12. decembra se je rodilo 16 deklic in 18 dečkov.

POROČILI SO SE:

Mustafa Spahič, uslužbenec in Rangus Bopold, klepar iz Gor. Prekope in Molan Hilda, poljedelka iz Kapel. Medved Janez delavec iz gomila, delavka iz Novega mesta. Selan Leo-Glogovbroda in Ana Ogorevc, poljedelka iz Bukošeka. Jože Kvarth, kmetovalec iz Poštene vasi in Jožefa Gramc, poljedelka iz Cedma. Stanislav Omerzu, oficir JLA iz Sarajeva in Božidar Knez, poljedelka iz Artič. Miladin Brajovič, podotjcir JLA in Mirsada Arap, gospodinjstva pomočnica oba iz Brežic. Anton Rebselj, prometni tehnik iz Brežic in Turbič Antonija, kemijski tehnik iz Zagrebu.

Za novoletne praznike vam **TEHNO-MERCATOR** v prodajalnah: Celje, Zalec, Vrankso, Prebold, Smartno ob Paki in Soštanju nudi ugoden nakup

- radioaparatorov in glasbenih omar,
- gramofonov,
- električnih štedilnikov »Elvis« in »Gorenje 425«,
- sesalcev za prah »ETA« in
- orglic.

S POSEBNIM NOVOLETNIM DOPUSTOM

Ne zamudite ugodne prilike, pohitite z nakupom. Popust traja le do 10. januarja 1965.

Po sklepu delavskega sveta Lesne industrije Nazarje z dne 19. novembra 1964 prodamo naslednja osnovna sredstva:

1. Vodna turbina Francis, moč 60 KM z regulatorjem in predležjem, montirana leta 1922. Turbina se nahaja na obratu v Sp. Rečici.
2. Zidni vrtni stroj »Bratstvo« z elektromotorjem.
3. Generator ELÉN, tipa S 1206, n = 1000 obr., moč 125 KVA, odprte izvedbe.
4. Elektromotor ASEA tipa MKA 17, moč 11 kW, n = 1400 obr. brez navitja, odprte izvedbe.
5. Elektromotor ASEA, tipa MKA 12, moč 3,68 kW, n = 2850 obr., odprte izvedbe.

Omenjena osnovna sredstva so na vpogled na obratih v Nazarju in v Sp. Rečici. Vse ostale informacije lahko dobite v tehničnem sektorju delovne organizacije od 7. do 12. ure. **Razpis velja do 26. decembra 1964.**

Prednost pri nakupu imajo gospodarske in družbene organizacije. V kolikor do določenega roka ne bo prijav, bodo prodana ostalim interesentom.

CINKARNA

metalurško kemična industrija v Celju

želi pridobiti več sodelavcev v vzdrževalnih obratih za montažna dela, odnosno za vzdrževanje naprav v novem obratu.

10 KVALIFICIRANIH STROJNIH KLJUČAVNICARJEV Z VEČLETNO PRAKSO.

Samska stanovanja zagotovljena.

Nastop službe je možen takoj, ali po dogovoru. Mesečni osebni dohodki so regulirani po pravilniku o delitvi osebnih dohodkov.

Pismene ponudbe pošljite na naslov Cinkarna — Celje, kadrovski sektor.

Razpis velja do zasedbe delovnih mest.

OBJAVE IN OGLASI...

S KOMPASOM NA DRŠALNO REVILJO V CELOVEC

Obveščamo kolektive in ostale ljubitelje drsalnega športa, da bo KOMPAS CELJE kot vsako leto tudi v času od 24. februarja do 9. marca 1965 organiziral enodnevnne prevoze na ogled svetovno znane dunajske revije, na kateri bosta ob tej priložnosti gostovala v revijski ekipi tudi svetovna prvaka Marika Killius in Hans Jürgen Bäumer!

Prijave sprejema poslovalnica KOMPAS CELJE, Tomšičev trg 1, tel. 23-50. Cena po osebi znaša 6.200 din. V tej ceni je vracan prevoz v turistično opremljenih, ogrevanih avtobusih znamke »Mercedes«, potni list z obema vizama ter vstopnice za ogled revije.

Vstopnice je turistično podjetje KOMPAS zagotovilo ter vjudno naprošamo kolektive in sindikalne podružnice kakor vse ostale ljubitelje, ki si želijo ogledati to umetniško drsalno revijo v Celovcu, da sprejmeta KOMPAS Celje že prijave. Za vse informacije in prijave ogleda drsalne revije v Celovcu obiščite KOMPAS CELJE, Tomšičev trg 1, tel. 23-50.

VABIMO VAS NA IZLETE:
3-dnevni izlet na DUNAJ z ogledom drsalne revije v dneih 20. in 31. januarja ter 1. februarja 1965; prijave do 5. januarja 1965. Cena aranžmana 19.100.

2-dnevni izlet na DUNAJ na drsalno revijo dne 21. in 22. januarja 1965. Prijave do 30. decembra 1964. Cena aranžmana 13.500.
4-dnevni izlet na DUNAJ in v PRAGO v času od 23. do 26. januarja 1965. Cena izleta 26.600 din. Prijave do vključno 5. januarja 1965.

8-dnevni izlet v LONDON na ogled mednarodnega salona polhštva v februarju 1965. Prijave do 11. januarja 1965.
Udeležite se naših silvestrovanj v PORECU na BLEDU in na REKI! Prijave do 20. decembra 1964.

Se priporoča! **KOMPAS CELJE**
Tomšičev trg 1
Telefon: 23-50

KUPIM

Stanovanjsko hišo, najraje v centru Zalca Velenja in Celja kupim. Ponudbe na upravo lista pod šifro »Gotovina«.

TURIZEM

TURISTICNA PREDAVANJA

Olepevalno in turistično društvo Celje sporoča, da prične v sredo, 23. tm. s turističnimi predavanji. Prof. Zoran Vudler bo prikazal turistično reportažo CEZ KOROSKO, TIROLSKO IN SVICO V ITALIJO. Reportažo bo spremljalo 250 izredno uspešnih barvnih dia pozitivov, med njimi izredno uspešni z Vrbskega jezera, Celovca, Beljaka, Grossglocknerja, kneževine Lichtenstein, Berna, Zermata, Materhorn, Lausaune, Zürich, Milana in Gardskega jezera. Predprodaja vstopnic v Turističnem uradu poleg kina Metropol. Predavanje bo v Narodnem domu.

NASLEDNJA TURISTICNA PREDAVANJA

Olepevalno in turistično društvo Celje si je zagotovilo za letošnjo sezono več odličnih predavanj. Tako nam bo Tone Pogačnik prikazal VZHODNO AFRIKO, dr. Miha Potocnik UKRAJINO IN KAVKAZ, Fedor Gradišnik TOKIO, videli pa bomo tudi še BOLIVIJSKE ANDE, SPITZBERGE, DUNAJ IN NJEGOVE LEPOTE ter še nekatera druga zanimiva predavanja. Predavanja bodo vsake tri tedne.

PRODAM

Kravo 7 mesecev brejo prodam. Guček, Zagrad 108 — Celje.
Fiat Topolino tipa A prodam. Romih — Cinkarna Celje (Mehanična).
Novejšo pisalno mizo, električni radiator (12 reber), štedilnik »Gorenje« — levi, prod. Koštomaj, Celje, na Golovcu 5.
Razna otroška oblačila in obutev (od 4 — 5 leta strosi), prodam Planine, Celje, Kocbekova 5/11. Ogled od 15.30 dalje.
Spalnico, posteljne vložke in divan prodam ugodno. Naslov v upravi lista.
Okroglo orohovo mizo s 6 tapicerirani stoli prodam ugodno. Ogled od 15. ure dalje. Celje, Celestinova 10.
Fiat 600 Multipla (2 — 4 sedežni ali torvor) po generalni 600 km, prod. po 20. decembra, Cvetličarna, Zidaniška ulica 22 — Celje.
»Tomos« — Puche 175 — odlični prodam. Naslov v upravi lista.
Trodelna okna 160 x 120 cm priprava nov rolo in stroj za izdelavo strešne opeke (100 modelov) prodam. Sprejema mizarška naročila brez predplačila. Kolar Franc, Polzela št. 16 (pod gradom).

RAZPIS

Podjetje »Javne naprave« Celje razpisuje delovno mesto **TRŽNEGA NADZORNIKA**
Pogoji: živilski tehnik ali higienik oziroma primerna oseba iz kmetijske ali živilske stroke.
Ponudbe z opisom dosedanje zaposlitve osebno vložiti pri upravi podjetja, Gregorčičeva ulica 6/11.

Skupščina občine Sentjur pri Celju razpisuje na osnovi pravilnika o postopku pri oddajanju investicijskih objektov in del v graditve (Uradni list LRS, št. 8/63)

JAVNI NATEČAJ
za oddajo gradbenih, obrtniških in instalaterskih del 18-stanovanjskega objekta tipa AZA 312 x 2.

Javni natečaj bo dne 5. januarja 1965 v sejni sobi Občinske skupščine Sentjur pri Celju ob 9. uri.
Predračunška vrednost objekta znaša 110.000.000.
Rok dovrnitve investicijskega objekta je 1. december 1965.
Investicijski elaborat, ki je za ponudnika v vsem obvezen, je možno dvigniti vsak dan od 8. do 12. ure v sobi št. 3 Občinske skupščine Sentjur pri Celju proti vrednosti 100.000 (ček), ki jih dobi po končani licitaciji ponudnik vrnjene.
Ponudniki morajo oddati svoje ponudbe do 9. ure dne 3. januarja 1965 v zaprti kuverti v sobi št. 3.
Za ponudnika so obvezne vse točke 10. člena pravilnika o postopku pri oddajanju investicijskih objektov in del v graditve.

KINO

Kino »Svoboda« Sempeter v Savinjski dolini
Dne 19. in 20. decembra 1964.
»Kartuša« francosko-italijanski film
Dne 22. decembra
»Sigfrid« nemški film v barvah
Dne 24. decembra
»Polnočna revija« nemški barvni film CSP
Kino »Partizan« Sevnica
Dne 19. decembra 1964
»Teror barbarov« italijanski film
Dne 23. decembra 1964
»Ti si moje življenje« francoski film

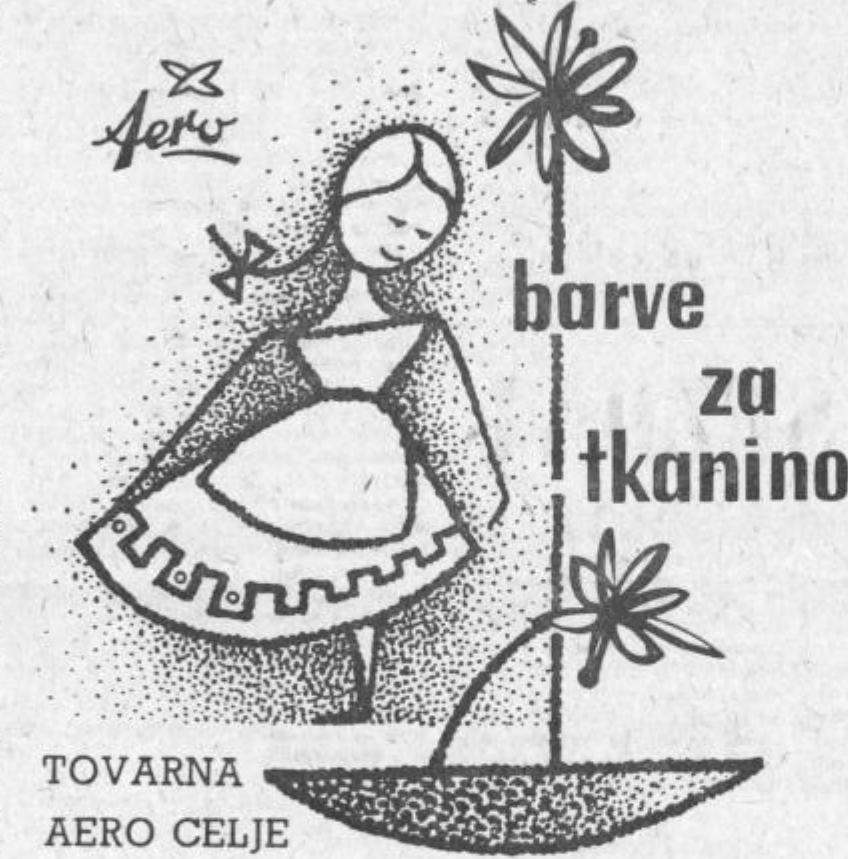
GLEDALIŠČE

Petek, 18. decembra 1964, ob 13. uri: Nakamura šinkiči: POJOCA SKRINJICA. Andersen: CESARJEVA NOVA OBLACILA. Zaključena za osnovno šolo Hudinja.
Petek, 18. decembra 1964 ob 20. uri: Norman Krasna: NEDELJSKA LJUBEZEN. Gostovanje v Velenju.
Sobota, 19. decembra 1964 ob 7.30: Nakamura šinkiči: POJOCA SKRINJICA. Andersen: CESARJEVA NOVA OBLACILA. Zaključena predstava za osnovno šolo Laško.
Sobota, 19. decembra 1964 ob 19. uri: F. M. Dostojevski: ZLOČIN IN KAZEN. Abonma za delovne organizacije in izven.
Nedelja, 20. decembra 1964 ob 9. uri: Norman Krasna: NEDELJSKA LJUBEZEN. Zaključena predstava za VP 7964 Celje.
Nedelja, 20. decembra 1964 ob 19.30: Norman Krasna: NEDELJSKA LJUBEZEN. Zaključena predstava za Dom JLA Celje.
Ponedeljek, 21. decembra 1964 ob 15. uri: Norman Krasna: NEDELJSKA LJUBEZEN. Zaključena predstava za VP 1693 Celje.
Torek, 22. decembra 1964 ob 9. uri: Norman Krasna: NEDELJSKA LJUBEZEN. Zaključena predstava za VP 1963 Celje.
Sreda, 23. decembra 1964 ob 11. in 15.30 uri: Nakamura šinkiči: POJOCA SKRINJICA. Andersen: CESARJEVA NOVA OBLACILA. Cetrtak, 24. decembra 1964 ob 19. uri: F. M. Dostojevski: ZLOČIN IN KAZEN. III. šolski večerni abonma in izven.
Petek, 25. decembra 1964 ob 10. uri: Nakamura šinkiči: POJOCA SKRINJICA. Andersen: CESARJEVA NOVA OBLACILA. Zaključena predstava za Osnovno šolo Vransko.
Petek, 25. decembra 1964 ob 15.30 uri: Velimir Lukič: DOLGO ŽIVLJENJE KRALJA OSVALDA. I. šolski abonma in izven.

ŽIVINOZDRAVNIŠKA DEŽURNA SLUŽBA

Od 19. do 26. decembra **MARJAN TISELJ**, veterinar,
Celje, Savinjska 3/II (Savinjsko nabrežje) telefon: 28-71

TOVARNA AERO CELJE

Prodamo SKLADIŠČA

1. V Blagovni — 7 km od žel. postaje Sentjur pri Celju — zazidana površina 524 m² — dvojna klet, pritličje, podstrešje.
2. V Hrastovcu — 15 km od Maribora — zazidana površina 465 m² — klet, pritličje, podstrešje.
Prostori so primerni za skladiščenje kmetijskih pridelkov ali industrijskega blaga.
Pogoji in informacije pri podjetju

»SLOVENIJA SADJE«
Ljubljana, Miklošičeva 10

UPRAVNI ODBOR delovne organizacije PLINARNA - VODOVOD Celje razpisuje

štipendijo za študij na tehniški šoli — strojni oddelek. Prednost imajo kandidati, ki so že končali drugi letnik. Razpis velja do oddaje štipendije.

SILVESTROVANJA

Zdraviliški dom Rogaska Slatina: veselo silvestrovanje, študentski jazz Venus, obvezna konsumacija 1.500 din, rezervacije sprejema šef streežbe od 20. 12. dalje.
Zdraviliško gostinsko podjetje Rogaska Slatina: prijetno silvestrovanje v Slovenskem domu, pri Pošti in v Novi Svicariji, silvestrov menu obvezen 2.000—3.000 din, rezervacije sprejema uprava podjetja.
Gostišče Stari grad Celje: domače silvestrovanje, ples, kolne, brez obvezne konsumacije, rezervacija in vstopnina 350 dinarjev, vplačila v Turističnem informacijskem uradu v Stanetovi ulici.
Zdravilišče Dobrna: silvestrovanje v zdraviliški dvorani z obveznim menujem 3.000 dinarjev, nagradno žrebanje. V hotelu Triglav brez obvezne konsumacije, vstopnina z rezervacijo 300 din.
Hotel Evropa Celje: dvoje silvestrovanje v spresu z vrtno dvorano ter v restavracijskih prostorih. Rezervacija 500, obvezna konsumacija 2.500 din.
Hotel Celela, Celje: tradicionalno silvestrovanje, obvezen silvestrov menu 3.500 dinarjev.
Hotel Paka Velenje: tradicionalno silvestrovanje, obvezen silvestrov menu 2.400 dinarjev.
Restavracija Jezero, Velenje: domače silvestrovanje. Menu 2.400 din.
Hotel Savinja Laško: tradicionalno domače silvestrovanje.

RAZNO

Trgovsko podjetje »CENTER« Celje išče garažo za tovorni voz — 2 tona. Oddam garažo. Naslov v upravi lista.
Iščem starejšo žensko, lahko je upokojenka, ali pa mlajšo pošteno dekle, nudim hrano in stanovanje, za pomoč v gospodinjstvu. Naslov v upravi lista.
»Industrijsko podjetje v Celju potrebuje za svojega elektroinženirja opremljeno samsko sobo s posebnim vhodom, po možnosti s uporabo garaže, vseljivo z 1. februarjem 1965.
Ponudbe poslati do 20. 12. t. l. na podružnico Celjskega tednika pod »elektroinženir«. Starejši upokojenec, z lastnim inventarjem, išče oskrbo pri starejši upokojenki za medsebojno pomoč. Ponudbe na upravo lista pod šifro »Zadovoljna starost«.

STANOVANJA

Iščem sobo v Celju ali bližini. Naslov v upravi lista.
Iščem opremljeno sobo, ostalo po dogovoru. Informacije pri vratarju Tober — Celje.
Prazno ali opremljeno sobo v Celju iščem, ali dam v oskrbo 8-letno deklico. Plačam dobro. Naslov v upravi lista.
Opremljeno sobo oddam takoj. Aljažev hrib, Plečnikova 23/1.
Povratnik iz inozemstva išče pri mirni družini za stalno opremljeno sobo s posebnim vhodom in souporabo kopalnice, v pritličju ali prvem nadstropju — center mesta. Naslov oddati pri Amaliji Ločnikar, Celje, Oblakova 4.
Mirna uslužbenka išče sobo za nekaj mesecev. Instruira nemščino in delno plača. Dita Kocijan, Soštanj.
Iščem sobo in kuhinjo v Celju. Nudim posojilo 100.000 din. Najemnina po dogovoru. Obenem prodam dvostanovanjsko hišo v Vojniku. Informacije: Kompelšek, Vojnik 42 ali pa: Boškčič, Maribor, Frankolovska 89.

SERVISI STANOVANJSKE SKUPNOSTI »CENTER« CELJE

razpisujejo **JAVNO LICITACIJO**

za prodajo rabljenih strojev in opreme servisov ter ostalih strojev iz bivše kemične čistilnice, dne 24. 12. 1964 od 9. ure dalje na dvorišču kemične čistilnice v Celju, Gubčeva ulica 4.

Več pralnih strojev HIMO F-07, centrifugo HIMO C-05, loščilniki, sesalci, sokovniki, elektro-motorji in razna druga oprema.

Prednost pri nakupu imajo gospodarske organizacije. V kolikor ne bo interesentov gospodarskih organizacij bo prodaja izvršena tudi posameznikom.

KOMUNALNA BANKA CELJE

objavlja četrto veliko nagradno žrebanje za vezane hranilne vloge, vložene v času od 1. oktobra do 31. decembra 1964.

Nagrade:

- 1 šivalni stroj
- 1 hladilnik HIMO
- 1 električni štedilnik
- 1 loščilec
- 1 sesalec
- 1 moško kolo
- 2 ženski kolesi
- 1 sadna centrifuga
- 2 mikserja
- 2 električna pekača
- 2 ekonom lonca

Pri nagradnem žrebanju bodo upoštevani vlagatelji, ki bodo vložili in vezali najmanj 50.000 dinarjev vsaj za dobo 1 leta ali 100.000 dinarjev najmanj za tri mesece.

Vezane hranilne vloge sprejema KOMUNALNA BANKA CELJE in njene poslovne enote: CELJSKA MESTNA HRANILNICA in ekspoziture: ZALEC, MOZIRJE, SLOV. KONJICE, LAŠKO, SENTJUR, ŠMARJE PRI JELSAH, ROGAŠKA SLATINA, SEVNICA, KRŠKO in BREŽICE.

Žrebanje bo v mesecu januarja 1965. Vezane vloge obrestujejo od 5,5 do 7%.

Vlagajte pri Komunalni banki Celje, kjer je vaš denar za vas koristno in varno naložen!

»Komisija za sklepanje in odpovedovanje delovnih razmerij komunalnega podjetja »Ceste-kanalizacija«, Celje, Ul. 29. novembra 2

razpisuje **delovno mesto SKLADIŠČNIKA**

POGOJ: dobro poznavanje gradbenega materiala in avto-strojnega materiala.

Reflektanti naj naslovijo prošnje na komisijo. Razpis velja do zasedbe delovnega mesta.

Akademija ki obeta

Ze vrsto let spada TVD Partizan-Kovinar v Storah med najaktivnejša telesnovzgojna društva v celjskem okraju. Dvakrat so že prejeli pokal »Dela« kot drugo najboljšo društvo v republiki ob Dnevu Republike za najbolj množično dejavnost. Tudi letos se je delo v vseh sekcijah in oddelkih živahno razmahnilo takoj po običajnem poletnem zatišju, ko dejavnost v nekaterih sekcijah več ali manj zamre, zlasti v telovadni sekciji. Doslej so preživljali latentno krizo v vodniškem kadru, letos so v novi sezoni tudi vrste trenerjev in vodnikov utrdili, le-ti so učvrstili svoje strokovno znanje na seminarjih in tečajih, sedaj so se pa z novim poletom lotili resnega dela, sistematične vadbe, ki terja veliko truda in požrtvovalnosti in zvrhano mero potrepljivosti. V vseh sekcijah posvečajo največ pozornosti mladini in pionirjem, pionirske vrste so — razen pri kegljačih — tudi najmočnejše. Z velikimi napori in požrtvovalnostjo so prišli do sodobnih objektov za nemoteno delo sekcij in oddelkov, v ureditev in izpopolnitev teh objektov vlagajo neprestano nove napore.

V društvu imajo sedem sekcij, od katerih so sedaj dejavne telovadna, košarkarska, kegljaška, namizno-teni-

ška, rokometna in nogometna sekcija; največ uspehov pa so v tej sezoni znanomovali kegljači, ki so tekmovali celo za naslov republiškega prvaka. Smučarji si obetajo v kratkem ugodnih pogojev za redne treninge.

Telovadna sekcija pa želi pokazati dejavnost svojih oddelkov na svečani akademiji, ki jo bodo priredili v soboto, 19. decembra zvečer v kulturnem domu v Storah, ko bodo obenem proslavili tudi Dan armade. Za ta nastop se rešno pripravljajo vsi oddelki telovadne sekcije. Ob tej priliki pa bodo obiskovalci akademije doživeli še nekaj zelo razveseljivega, saj bodo ta večer priredili svečan sprejem olimpijcem, z Mirom Cerarjem na čelu. Naši olimpijci: Cerar, Srot in Brodnik so že obljubili svojo udeležbo in nastop na tej svečanosti. Pokazali bodo vaje, s katerimi so se borili na olimpijadi v Tokiu, Miro Cerar pa namerava pokazati celotno vajo na konju z ročaji, s katero je osvojil zlato košajno in vajo na drogu, za katero je prejel bronasto odličje. Tako bodo imeli obiskovalci akademije edinstveno priložnost, videti izvajanja olimpijskih tekmovalcev, ki bodo nudila res svojevrsten užitek vsem ljubiteljem telovadbe.

Ru-Ur

JUDOISTI SO STARTALI

Judoisti so te dni pričeli s svojim letošnjim republiškim prvenstvom. V ligi sodeluje 12 ekip. V prvem kolu so v Celju nastopile ekipe Impola iz Slov. Bistrice, Alpine iz Žirov, Maribora II in domačega Olimpa.

Na tem turnirju so premočno zmagali judoisti Impola, drugo mesto pa je pripadlo ekipi Olimpa pred Alpino in Mariborom II.

Celjski judoisti so dosegli naslednje rezultate: Olimp — Alpina 25:10,

Olimp — Maribor II 20:14, ter Olimp — Impol 0:20. Slednji rezultat izgleda precej visok poraz Celjanov, vendar to predvsem na račun sistema točkovanja, saj so celjski judoisti od petih borb kar trikrat izvlekli neodločen rezultat.

Najboljša borca v celjski ekipi sta bila Seles in Orličnik, ki sta po dvakrat zmagala ter enkrat dosegla neodločen rezultat.

-ed

ATLETI V ZIMSKI SEZONI

PREDAVANJE O TOKIU

Pretekli petek je bilo v Klavdivarjevi dvorani predavanje višjega trenerja in vodje jugoslovanskih atletov na olimpijskih igrah tov. Fedorja Gradišnika o njegovih vtisih iz olimpijskih iger. Predavanje je bilo namenjeno vsem atletom celjskega društva, navzoco so bili tudi vsi olimpijci, razen Romana Leška, ki je na odsluženju vojaškega roka. Predavanje je bilo izredno zanimivo, saj ga je predavatelj opremil z barvnimi diapozitivi in filmi. Tov. Gradišnik je opisal vso pot iz Celja do glavnega mesta

Japonske, bivanje tam in povratek v domovino, poleg tega pa ocenil nastop jugoslovanskih atletov in razložil njihov uspeh oziroma neuspeh.

Pred pričetkom predavanja sta prisotne pozdravila tov. Karel Jug in tov. Naprudnik, ki je v imenu AZS tudi nagradil celjske olimpijce s praktičnimi nagradami.

ZIMSKI TRENINGI

Sredi preteklega tedna so celjski atleti pričeli zimskimi treningi v telovadnicah. Čeprav smo vsi pričakovali, da bodo lahko to zimo treningi že v telovadnici pod tribuno, so se

zaradi pomanjkanja finančnih sredstev morali atleti še letos zateči v goste v razne telovadnice celjskih šol, zaradi česar so treningi samo v poznih večernih urah, ko so telovadnice proste. Kljub temu pa upamo, da bodo treningi potekali nemoteno in da bodo drugo leto atleti dobro pripravljeni za nova tekmovanja. Posebno skrb bodo posvetili mladincem, kajti prihodnje leto bo tudi mladinska balkaniada in želijo, da bi se čimveč celjskih mladincev udeležilo tega tekmovanja.

BOKS — INTERVJU

Kratek sprehod po mestu je zadostoval, da sem naletel na enega najpožrtvovalnejših celjskih športnih delavcev — vzgojitelja mladih boksarjev Olimpa, Karla Kulijatiča.

Je kaj novega v boksarskih vrstah? »Je. Pripravljamo se na tekmovanje!

Kakšno? »Republiško prvenstvo za posameznike — člani in mladinci — v torek, 22. decembra v Ljubljani.«

Koliko boksarjev boste poslali tja? »Šest ali sedem.«

Veliko uspeha želimo celjskim bokсарjem in tovarišu Kulijatiču!

E. G.

T. G.

NAJMLAJŠI SO TEKMOVALI V KOŠARKI

V nedeljo je v telovadnici četrte osnovne šole občinska zveza za telesno kulturo po večletnem premoru ponovno priredila občinsko prvenstvo pionirjev v košarki. Sodelovalo je šest ekip: tri iz osnovnih šol, tri pa iz športnih šol — rokometne in košarkarske. Iz nerazumljivih vzrokov se tekmovanja niso udeležili pionirji prve osnovne šole, medtem ko na hudinjski šoli še nimajo pogojev za vadbo. Borbe so bile zanimive, najmlajši pa so pokazali precejšnjo mero košarkarskega znanja.

Prvo mesto je zasedla prva ekipa rokometne šole, ki je v finalu premagala III. osn. šolo z 28:17. V borbi za tretje mesto je druga ekipa rokometne šole premagala II. osn. šolo 17:6, peto mesto pa je zasedla ekipa IV. osn. šole, ki je premagala ekipo košarkarske šole z 20:4.

T. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

E. G.

**Z NOVIM LETOM
NA ŠESTNAJSTIH STRANEH**

Ce se do novega leta kaj prav posebnega ne primeri, kar pa v sedanjih časih ni tako nemogoče, bo »Celjski tednik« v letu 1965 izhajal stalno na 16. straneh.

Uredništvo našega lista ima veliko željo, čim bolj zadovoljiti bralce, jim nuditi predvsem:

— Cim več informacij o družbeno-političnih in gospodarskih dogodkih na področju, za katerega je namenjen.

— Vnašati čim več mnenj in predlogov občanov, upravljavcev, proizvajalcev o problemih današnjih dni, o izkušnjah naše graditve.

— Hoteti bi biti polemični in to s pomočjo prispevkov najširšega kroga sodelavcev iz neposredne prakse.

Večji del prostora kot doslej bi odstopili poljudnemu in zanimivemu čtivu, o čemer več podrobnosti na tej strani.

N Vrnil se je v taborišče, pa Jeane ni našel. Povedali so mu, da je odšla proti jezeru. Napotil se je tja, da bi jo poiskal, pa je nenadoma zaslišal njen obupni klic na pomoč. Planil je do vode in videl, kako obupno se skuša rešiti pred krokodili ki so plavali že tik za njo. Le še trenutek in prvi bi jo bil pograbil, da je Vinko ni potegnil na breg, na katerega se zaradi strmine sama ne bi bila mogla vzpeti. Pa še potem, ko jo je že potegnil k sebi, se je skušal krokodil pognati za njo. Vinko je potegnil samokres in ustrelil zver v žrelo. Zdrknila je nazaj v jezero in za njo so izginili še ostali kajmani. Drgetajočo od groze, je golo držal v naročju in jo poljubljal. Ovila mu je roke okoli vratu, da se mu zahvali za rešitev.

Kaj se je bilo zgodilo? Jeane, ki je menila, da na Madagaskarju res ni nobene zveri, ki bi

RADIVOJ REHAR:

**ZLATA
ORHIDEJA**

(ODLOMEK)

bila večja od mačke, je izkoristila priložnost, odšla do jezera, se na bregu slekla in skočila v vodo, da se okopa in ohladi od tropične vročine. Ze po prvih plavalnih zamahljajih je opazila, kako se nad gladino dvigajo grozeče krokodilje glave in se ji z vso naglico bližajo. Zakričala je, in zdaj je bila v rokah svojega rešitelja. Solze groze in radosti so ji lile iz oči na Vinkove prsi. Njene ustnice so mrzlično iskale njegove in se tako zasesale vanje, kakor da bi hotele iz njih vsrkati pogum in pomiritev. Ko pa jih je odmaknila, mu je z milino pogledala v oči in dejala tako resnično in iskreno, kakor nikoli prej:

»Rešil si mi življenje. Nikoli ti tega ne bom pozabila. Od tega trenutka bo moja ljubezen do tebe resnična. Morda je usoda tako hotela? Moj Vinko...«

**R
O
M
A
N**

**PROGRAM »CELJSKEGA TEDNIKA«
ZA LETO 1965**

- Vsak teden 6 strani izrazito zanimivega, zabavnega čtiva.
- Vsak teden meh satire in humorja, križanka, uganke in rebusi.
- Vsak teden novosti s področja medicine, tehnike in znanosti.
- Vsak teden kramljanje o vzgojnih vprašanjih, mladini in družini.
- Nasveti za kuhinjo, dom in vrt... Moda... Pravni nasveti.
- Ekskluzivnosti - domače in tuje. Zgodbe, ki jih je pisalo življenje.
- Vohunske, kriminalne zgodbe in reportaže v zrcalu časa.

- Vsak mesec »Radovedna malha«. Najmlajši ustvarjajo za najmlajše.
- Najmanj štirje romani na leto, tiskani za izrezovanje in domačo vezavo.
- Poleg tega stalna slikanica, humoreska, drobne zanimivosti v besedi in sliki.

Na tej strani vam predstavljamo nekaj izbranih zvrsti, ki bodo razveselile in zadovoljile najširši krog naših bralcev že v prvi številki našega lista in pa v prvem mesecu prihodnjega leta.

TIPEC

PRIPRAVITE 40 DINARJEV.
NAJKASNEJE V SREDO!

BAV BAV V NOSU

zaradi njega, si seveda nisem upal ugrizniti vanj. Ker mi proti pričakovanju tudi sedaj še ni nič zlega storil, sem že skoraj pozabil na njegovo nevarnost. Prinašal sem ga v pesteh k ličkam. Lepo je bilo, ker je bil tako gladek. Potem sem enega po enega potresoval v dlaneh.

Poskusil sem tudi, kako gre v nos. S tistim, ki je videti najlepši, sem si zatlačil luknjico. Všč mi je bilo, ker sem imel tako širok nos. Šegetalo me je, da sem se kar tresel od smeha. Vzel sem vtaknil v drugo luknjo.

Oh, nesreča! Da tega ne bi nikoli storil! Nenadoma nisem prišel več do sape. Bolj ko sem vlekel sapo vase bolj sta — spomnil sem se — bav-bava lezla v nos. Takoj se mi je posvetilo, kaj mi je mati rekla o tem. Završčal sem v groznem strahu, da se je mati hipoma znašla pred mano.

»Bav-bav, bav-bav!« sem izgovoril in kazal na nos.

»O ti pokora, ti kozle noro!« je bila mati spet vsa v strahu. Ni si vedela kako pomagati. Vzela me je na krilo, jaz pa sem se zviljal od groze, ne toliko, da ne bi mogel dihati, kot pa, da me sedaj res ne bi bav-bav.

»Bav-bav, mama, bav-bav!«

»Saj ni bav-bav, saj ni hud! To je — fižol! — fižolček je, fižolček,« mi je hitela dopovedovati. Držala me je za usta, da ne bi tako kričal. Ker nisem mogel izdahniti skozi usta sem z vso močjo pihnil skozi nos. Cutil sem, kako se vslo globoko v njem.

Nenadoma sem kihnil. Zrak mi je vdrl v nos, v njem pa nisem imel več bav-bava.

Osupel sem. Prenehal sem jokati, potem sem se zvil materi v objem ter polagoma zavil v tiho »Mama, bav-bav!«

»Saj ni bav-bav, fižol je fižol!« me je z vzdihom olajšanja hotela utišati. Dolgo me je še držala v naročju, kasneje pa me je vzela s sabo na vrt.

Se danes se tega spominjam. Ni mi tak bav-bav pri sre in tudi v nos ga ne skušam več spraviti.

... in še danes jem rajši meso kot fižol.

JOZE KAKER

(Nadaljevanje in konec)
Čakal sem kaj se bo zgodilo. Dolgo sem z izbuljenimi očmi gledal, kje se bo kaj premaknilo, kje bo kaj znilo.

Da bi me mogel takle bav-bav požreti kakor mi je včasih grozila mati, nisem mogel verjeti. Pač pa sem se spomnil, da je neka takšnega imel ata poln krožnik pa da ni bav-bav očeta snedel, ampak on njega.

Po dolgem omahovanju sem zopet segel v košaro. Dotaknil sem se. Zazeblo me je v dlan, da sem hitro umaknil. Ugnati pa se nisem dal. Zamizal sem, stegnil roko. Bal sem se, da bom zdaj zdaj ob kakšen prstek. Globoko sem zajel med vražiče. Držal sem jih v pesti. Nenadoma mi je šinilo v glavo, da bi jih snedel kotajih je oče. Ze sem jih prinesel k ustom, da bi znil po njih in jih zmltel med zobmi, pa sem se vnovič spomnil, kako je oče tarnal, da ga boli želodec in ščiplje v trebuhu.

»Aha,« sem modroval, »če ga jaz pojem, me bo začel odznotraj griziti.« Čeprav bi se mu rad maščeval za prestani strah ki sem ga doživljal

NAPETA ZGODBA
O RESNICNEM DOZIVETJU

Glava naprodaj

verni Afriki se je majalo gospodarstvo Francozov nad Alžirci. Tja naj bi Jerše in tovariši šli nastavljati glave.

Med potjo je dozorel sklep. Nič več glavo naprodaj! Domov, pa naj se zgodi karkoli...

...Na polovici sueškega prekopa se je del legionarjev uprl. Z razbitimi usti je skočil v vodo, skoraj utonil, toda rešil se je. Potoval je po egiptovskih zapirih in taboriščih, od koder je njega in še skupino Jugoslovancev rešil jugoslovanski konzulat. Jerše se je vrnil domov, reven kot cerkvena miš, toda bogatejši za spoznanje: Ljubo doma, kdor ga ima...

Zgodbo bodo spremljale originalne fotografije, ki jih je Jerše pošiljal domov. Obogačena bo tudi z zgodovinskimi dejstvi, ki bodo še bolj obogatila Jeršetovo doživetje.

Poleg drugih zgodb »ki jih je pisalo življenje«, bomo v letu 1965 objavljali zgodbo pod naslovom »Glava naprodaj«.

Ta izredno napeta zgodba je resnično doživetje Gornjesavinčana Jožeta JERŠETA, mizarja iz Bočne, ki je 1935 šel čez mejo in postal plen agentov francoske tujske legije. Pot ga je vodila prek Francije v Alžirijo, kjer je preстал trdo šolo plačanega vojaka in nato odšel s tisoči legionarjev braniti izgubljeno stvar — francosko kolonialno posest v Indokini. Bil se je v bližini Hanoia, branil zgodovinski Dien Bien Phu, bil ujet od hošimgovih vojakov, pobegnil ranjen spet k Francozom, se tolkel na mostobranu do odhoda zadnjega Francoza in potem še sam z ostalimi legionarji odpotoval nazaj v Evropo. Severni Vietnam je bil izgubljen za Francoze, toda v Se-

**Obračun
na Kačjeku**

Po tekstu ANTONA IKOVIČA iz Solčave, v katerem avtor opisuje resnično in napeto bitko partizanov z Nemci in »Vermani« v slikoviti soteski Savinje — Kačjeku, bo v novem letu izhajala nova slikanica.

Zgodbo bo ilustriral našim bralcem znan risar stripov PETER KRIVEC, po scenarijski obdelavi teksta, ki jo je napravil JOZE KLANCNIK.

Ko boste seznanjeni v besedi in sliki z enim od številnih junških dejanj iz pretekle vojne, bo vsako vaše potovanje v biser naših Alp — Logarsko dolino, še bolj zanimivo in bogato.

Preskrbite mladim v družini prijetno čtivo in postanite naš naročnik!

Tej slikanici bodo sledile nove, predvsem take, ki bodo iz NOV in zgodovino naših krajev, nadalje slikanice po predlogah znanih mladinskih pisateljev in fantastikov, seznanjale mladino z dogodki. PO NOVEM LETU NOVA DOMAČA SLIKANICA!

**Skozi jekleno
točoč**

PISE: BRANKO HOFMAN
RISE: PETER KRIVEC

Alkohol, malomarnost in nesramnost

POZOR, RAZMISLI!

Ta dan, ki bi naj bil enak včerajšnjemu, se je od včerajšnjega razlikoval še v toliko, da smo enkrat bili sami priče in z neko roko celo usmerjevalci prometa. Akcija ni imela nobenega delovnega naslova, vsi, ki smo v akciji sodelovali, smo želeli javnosti posredovati nekaj vsakdanjih odlomkov iz življenja in dela prometnih miličnikov. Pravim vsakdanjih, ker smo izbrali dan, (tega dne niso delili plač, niti ni bil praznik in ne sobota), da bi čim verneje osvetlili problem, zakaj je letos v celjskem okraju že 58 ljudi plačalo krvni davek prometu na cesti.

štiri teleta in 33 prašičev. Iz nepokritega vozila se je dvigala sopara in slišalo hropenje telet, na katerih so ležale svinje. Neljuba slika.

KAJ FOTOGRAFIRAS, SMRKAVEC

V Sentrupertu smo se ločili. S komandirjem prometne službe poročnikom Francetom Štiberlom in vodnikom Jožetom Filipičem smo se vračali proti Celju. Radio je hitro žvižgal svoj enolični znak. V Celju smo izza Emajlirane zavili proti Teharju. Nekaj sto metrov do križišča so se otroci po cestišču igrali lovca na lisico. Izvedeli smo, da se

ustavljajo večinoma le vozniki avtomobilov. Pri tem je verjetno pozabila, da tistih par dinarjev od prodane alkohola ne odtehta toliko litrov prelite krvi — zaradi alkohola povzročeni invalidov in otrok brez staršev.

V Smartnem ob Paki so sezonski delavci peli in zalivali »sevdalinke«. To je bila ena izmed redkih gostiln, pred katero ni bilo nobenega motornega vozila. Počasi smo se vračali proti Celju. Ceste so bile vse bolj osamljene. Za hipec smo pokukali v Polzelo. Pred gostilno Orešnik je bilo več mopedov, dvojne motorne koles in malo ob strani odklenjen, zapuščen tovorni avtomobil CE 30-21. Po potnem nalogu se je dalo razbrati, da pripada tovornjak žalski Montani in da je zjutraj prevažal iz Liboj cevi. Tu je bil naložen s hlodovino. Ko je miličnik začel pregledovati voznika dovoljenja voznikom, ki so bili v gostilni, je natakara zagnala veter. Podkrepljena z zasmehovanjem ostalih gostov je postajala nesramna.

»Kaj strašite po teh cestah,« je vpila. Delajte pregled po cestah prvega reda. »Občudoval sem hladnokrvnost organov varnosti, za hip se mi je celo zazdelo, da premilo ravnamo s tovrstnimi ljudmi. O tem verjetno pozneje premišljajo vozniki, ko zaradi preveč poplite alkohola sedijo v zaporu in pa družine, ki objokujejo mrtvega člana. O tem si natakara verjetno ne dela skrbi. Prepričan sem, da ne za dolgo.

Teh nekaj ur za nas nevsakdanje akcije o vsakdanjem delu organov prometne varnosti je nakazalo nekaj problemov, ki so vzrok tako velikemu številu prometnih žrtev in nesreč, obenem pa je pokazalo tudi žarišča problemov. O tem bomo morali razmišljati in čim prej ukrepati, kajti dokler bo državljan, otrok, žena, oče — izpostavljen nenehnemu strahu in skrbi — ne bomo mogli govoriti o varnosti prometa. Varnost prometa pa ne predstavljajo marsičemu izpostavljeni organi za varnost prometa, temveč vozniki sami. Komentar prepuščamo bralcem.

Tekst in slike:
J. Sever

vračajo iz hudinjske šole. Dali so nam pionirsko besedo, da se po cestah ne bodo igrali več.

Iz gostilne Cilenšek v Bukovčlaku se je razlegalo razglašeno, vendar gromoglasno petje. Pred gostilno so počivali mopedi, motorno kolo in pet konj. Po prvem pozivu, da naj vozniki pridejo iz gostilne, je prenehalo samo petje. Po drugi intervenciji je na majavih nogah prišel voznik prvega voza. Ni mogel nikakor razumeti, da konji brez nadzorstva ne smejo biti ob cesti. Pri tretjem vozniku, ki se je komaj dal prepričati, da ima tudi on konja in voz — se je zataknilo: On, ne, nikakor! Osebo izkaznico? Tudi nima. Ko se je posvetil fleš, je nastal vik in krik. »Tak smrkavec, da bo njega fotografiral!« Njega, Franca Nagliča iz Zadobrave, njega, očeta dveh hčera. Ne, njega ne. Po viku in kriku, zabeljenim s prerivanjem in mirjenjem se je malo nesel. Vendar so besede še vedno streljale, kot strela na koncu vasi.

KAJ STRASITE, PREGLEDUJTE NA CESTAH PRVEGA REDA!

Ko so motorji enakomerno brneli v meglo in noč po savinjski cesti, ki je prazna samevala, smo se za hip ustavili v Letušu. Voznik tovornega vozila je v gostilni pil neko žgano pijačo. Komaj smo se obrnili, je kozarec že izginil. Gostilničarka nas je razsrjena okregala, da ji bomo pregnali goste, ker se pri njej

BREZ VOZNIŠKEGA DOVOLJENJA MORA VOZITI

Plava registrska tablica je imela svojo moč. Nobeno vozilo nas kljub temu, da smo vozili počasi, ni prehitelo. Za nami se je vse do Zalca nabirala vse večja reka vozil. Dohiteli smo traktor, ki je prevažal gnoj. Vodnik Guček in miličnik Oprčkal sta postala nenadoma na traktor pozorna. Vodnik je pritisnil na plin, da je »ficko« kar poskočil. Po prehitevanju sta počasi traktor ustavila.

»Vozniškega dovoljenja nimam,« je dejal mlad voznik Jože Jazbec. »Traktor je last KK Zalec, obrat Gotovlje. Sefu strojnega parka sem povedal, da ne smem na cesto, pa mi je zatrdil, da me teh nekaj sto metrov ne bodo dobili.«

Pa so ga dobili, poleg tega ni bila prikolica opremljena s signalnimi napravami, ne z ustreznimi zavorami. Moral je zapeljati s cestišča in počakati, da pride drugi voznik. Komentar ni potreben!

Megla se je začela vse gosteje spuščati. Vozniki so vse počasneje vozili mimo nas. Ko smo se ustavili v Sempetru, nam ni bilo treba dolgo čakati. Dvoje žarometov se je nenadoma izluščilo iz teme in se nam hitro približevalo. Po znaku za ustavljanje se je vozilo dokaj daleč končno ustavilo. Voznik Anton Pušnik je z neprimerno hitrostjo (na tem odseku je hitrost omejena) pripeljal na tovornjaku TAM 4500 CE 52-41

Takoj za Mato Hari pa je prišel h kapetanu francoski oficir grof de Chilly, ki so ga leta 1915 zajeli Nemci in so ga pred kratkim težko ranjenega (pri izmenjavi ujetnikov) odpustili iz ujetništva.

Grof Chilly je sprva odšel v Svico, kjer ga je negovala hči nemškega veterinarja Hanna Witting, ki je v Svici študirala prve semestre medicine. Med njima je vzkli ljubez in ko je grof de Chilly odšel v Lausanno na okrevanje, je Hanna odšla z njim. V Lausanni sta bili centrali nemške in francoske špijonaže. Tu skozi so potovali agenti obeh sovražnih dežel, ko so odhajali na svoje akcije ali se vračali. Grof de Chilly, popoln invalid, ni več mogel služiti svoji domovini na bojišču, zato se je odločil, da ji bo pomagal kot vojnem. V teh njegovih hotenjih ga je podpirala tudi Hanna, dekle romantične narave in hitrih odločitev, dekle, polna želja, po naravnih pustolovščinah.

Tako se je grof pričel ukvarjati z vohunštvom še preden se je prijavil v to službo. Pomagala mu je Hanna, ki se je preko noči prelevila iz botničarke v poželjivo, ekstravagančno žensko, ki je obiskovala vse bare v Lausanni. In tako je v nekem baru slučajno prisluškovala razgovoru dveh nemških vohunov, ki sta razpravljala o H 21 in omenila dejstvo, o katerem bi po njunem bilo treba čimprej obvestiti Berlin.

Vohunka-amaterka je takoj odhitela iz bara in to povedala grofu. Vest, ki jo je slišala Hanna Witting, se je nanašala na važno premeščevanje vojaških čet in ker je grof slučajno zvedel, da je nekdo izdal to vest Nemcem — to so javili francoski vohuni iz Chalevilla, kjer je bil

MATA HARI

nemški generalni štab — je sklepal, da je to vest javil vohun, ki deluje v Franciji pod šifro H 21. Ker je menil, da je to važna zadeva, sta s Hanno sedla v pariški ekspres. Takoj po prihodu se je grof javil pri kapetanu Ladouxu. Prišel je torej v času, ko je Mata Hari odhajala iz kapetanove sobe z nalogo, da odnese pet pisem v Belgijo.

Kapetan Ladoux je bil zelo vesel sporočila, saj so takoj vsaj zvedeli šifro tega nevarnega vohuna.

Kapetan Ladoux je takoj ukazal svojim agentom v Berlinu, da čimprej zvedo, kako se imenuje nemški agent, ki ima šifro H 21.

Grof mu je pripovedoval, kako se je odločil za vohunstvo in povedal tudi o prijateljici Hanni Witting. Kapetan Ladoux je prosil grofa, naj pride drugi dan še enkrat in naj pripelja tudi Hanno. Le-ta je zelo imponirala Ladouxu in zdelo se mu je, da je dovolj spretna in bistra. In še te noči je kapetan Ladoux poslal Mati Hari obvestilo, naj odpotuje v Belgijo šele čez šest tednov.

Sklenil je, da mora v teh šestih tednih Hanna Witting odigrati svojo vohunsko vlogo.

Mata Hari je ostala v Parizu. Odločivi kapetan Ladoux se je čudila; toda Mata Hari ni nikoli preveč razmišljala o takih dejanjih. In nekaj dni zatem, ko se je Mata Hari strašno dolgočasila v hotelski sobi, so ji javili, da bi neka dama rada govorila z njo.

Mlada dama je bila Hanna Witting. Bila je ljubka. Obklečena v preprosto obleko je bila videti kot deklica, ki je ravnokar prišla iz internata. Zaupala ji je, da se je zaročila z grofom de Chillyjem. Plesalki je deklica ugajala. Bila je tako mlada, nedolžna in brez izkušenj. Kljub temu plesalka ni doumela, kaj to ljubko bitje želi od nje. Slednjic je tudi na to prišla Hanna, toda že ob samem začetku se je zmedla in obmolnila.

Mata Hari je vstala, popeljala nedolžno Hanno k postelji, kjer sta obe sedli. In sedaj je Hanna povedala vzrok obiska: prišla je po navet. Svojo željo je izrekla toliko laskavo, da je osvojila srce Mata Hari.

»Madame,« je dejala Hanna, »moj bodoči mož grof de Chilly ve kaj je življenje in je do slej poznal mnogo lepih žena. Jaz pa sem neizkušena meščanska deklica in se bojim. Grof mi je večkrat pripovedoval o vas in mi govoril, da na svetu ni takšne, ki bi vam z lepoto in šarmom bila enaka. Zato sem prišla k vam, da mi pomagate. Kako se naj obnašam, kaj naj storim, da me bo grof vedno ljubil in da mu bom vedno všeč.

KOMORNI MOŠKI ZBOR ZOPET PRVI

Sredl avgusta prejme zbor ljubezno vabilo vodilnega goriškega pevskega zbora »C. A. Seghizzi« na tretje mednarodno tekmovanje v polifoniji 28. in 29. novembra. Vabilu je bila že priložena obvezna skladba — atriglasni motet italijanskega poznoerenasnežnega skladatelja Joannesa Crocea. Sledil je nujni sestanek zborovnega »vraha« pri maestroju Kuneju, da mu je skladbo prebral in — odločitev je bila tu: V Gorico pojdemo!

Ze je kazalo, da smo se z odločitvijo prenahtili. Do tekmovalja je bilo na vojo komaj za dva meseca in pol vaj, ki jih je na sredl pretrgala celo dirigentova bolezen. Toda zmagali sta trma in poirtvovalnost. Popolne pred praznikom republike nas je Kompasov avtomobil odpeljal do meje — v Novo Gorico na večerjo in prenočišče...

CORALE GORIZIANA C. A. SEGHIZZI

Prireditelj tekmovalja goriški moški pevski zbor nosi ime po skladatelju in glasbenem pedagogu Cezarju Avgustu Seghizzi (1872—1933), istrskem rojaku iz Buje. Po glasbenem študiju v Trstu, je od 1891. pa vse do svoje smrti deloval v Gorici. Večja za največjega goriškega ustvarjalca. Sam zbor je bil ustanovljen takoj po prvi svetovni vojni pod imenom »Corale Alpina«. Od uspeha do uspeha ga je vodil odlični Seghizzi. Med drugo svetovno vojno je zbor utihnil, po vojni pa nanovo začel pod imenom svojega prvega učitelja C. A. Seghizzi. Danes ga vodi Slovenec Fran Valentičič. Slovenec je tudi podpredsednik zbora g. Humar in sploh je polovica pevcev Slovencev. Sporazum z organizatorji je bil tedaj enostaven...

Druga dva vodilna goriška zbora (ki sta tudi tekmovala) sta slovenski mešani zbor »Lojze Bratuž« ter cerkveni mešani zbor »S.

Ignazio«. Oba zbora vodita Slovenca, prvega Ivan Bolčina, drugega dan Stanislav Jeričko. Slovenca še torej srečamo na vsakem koraku. Med 40 občinskimi svetovalci je 6 Slovencev, tri četrtine goriške okolice je slovenske, zagotavlja goriški novinar Marinič. V vsaki trgovini in v vsaki gostilni, da ne omenim zelenjavnega trga, govore in vas postrežejo slovensko...

3° CONCORSO INTERNAZIONALE DI CANTO CORALE «C. A. SEGHIZZI»

Posvečajo ga kulturnemu sožitju ob Soči, prijateljstvu med Avstrijo, Italijo in Jugoslavijo. Ze tretje leto se — izpolnjujoč ta svetli namen — srečujemo v Gorici tržaško-goriški, koroški, avstrijski in slovenski pevski zbori iz Jugoslavije. Medtem, ko na častni listi zmagovalcev leta 1962 še ni nobenega oficijelnega slovenskega zbora, so se lansko leto uveljavili kar trije: »Tone Tomšič« (Ljubljana) na prvem, tržaški »Jacopus Gallus« na tretjem mestu med mešanimi zbori, ter »Lipa« (Ajdovščina) na tretjem mestu med moškimi zbori.

Letos se je uvrstil na vrh častne lestvice kot prvi med moškimi zbori naš Komorni zbor, hkrati najboljšje ocenjeni zbor (94,2) točk med vsemi tekmujočimi (18) zbori; kot drugi med mešanimi zbori pa z 90,7 točkami tržaški »Jacopus Gallus« pod vodstvom Ubald Vrabca. Od ostalih zastopnikov našega imena so poželj časten uspeh tudi goriški mešani zbor »Lojze Bratuž« (6. mesto) ter moški zbor »Lipa« Ajdovščina (4. mesto) in pevsko društvo »Prosek-Kontovec« (5. mesto).

SALA MAGGIORE DELLA GINNASTICA

Prizorišče tega mednarodnega pevskega srečanja je bila velika športna dvorana, o kateri se v Celju še menimo. Sprejme do 2000 gledalcev. Našemu tekmovalju je prisostvovalo vsaj 1600 poslušalcev, ker so toliko vstopnic tudi prodali.

Naš zbor se doslej v nobeni dvorani ni bil deležen tako burnega sprejema, za izvajanje pa tako viharnega aplava. Njegov prihod na lepo dekorirani oder so sprejeli s skandinavskim Ce-lje, Ce-lje, z oglušujočim ploskanjem in topotanjem. Ko je končno temperamentnemu napovedovalcu uspelo napovedati naš spored: obvezno Cantata Domino ter Gallusovo Laus et perennis gloria in Tajčevičeve Tri komijske, je zavladala smrtina tišina. V prvi vrsti sedela mednarodna žirija, katere član je bil letos tudi naš Rado Simonič, je uprla poglede v partituro, novinarji iz svoje lože pa so v zbor naperili svoje fotokamere... Po vsaki izjavni skladbi je ogromna dvorana dobesedno vztrepetala pod orkanom navdušaja; nepopisnega aplava je bil deležen zlasti naš Gallus, aplavz se je lafarekno vsul že med zadnjimi akordii; v vsaki nas je stisnilo od zadovoljstva. Dragi Tržačan Ubald Vrabec ni mogel drugega, ko da je po odhodu z odra našega Kuneja objel z besedami: »Naš gallus je velik!... Trud je bil poplačan, naša domovina in njena pesem proslavljena.

PREMAZIONE DEI CORI

Dež in ploha nista preprečila, da se ne bi velika športna dvorana tudi zvečer ne napolnila z navdušenim občinstvom, ki je skupaj s predstavniškim mestom pokrajinske uprave sklenilo prisostvovati razdelitvi nagrad in zaključnemu koncertu prvoplasiranih zborov ter organizatorja — goriškega zbora C. A. Seghizzi.

K organizaciji prireditelje je največ prispevala goriška mestna uprava, z izdatnimi sredstvi pa sta pridrževali kot turistično atraktivno podprta pokrajinska turistična zveza (EPT) ter goriško turistično društvo, seveda niso izostale tudi druge organizacije kakor trgovinska zbornica ipd. Mi smo za slovenski zaključek izbrali italijansko Donne, venite al ballo. Bučarjevo Da te ni, Sononitijevo Rezijske ljubavne pesni in A ča. Za nameček pa smo ustregli močnemu slovenskemu zastopstvu, ki je s skandinavskim zahtevalo Moj-cej, Moj-cej... Lahko bi dodali še kakšno, ko bi mogli, toda za nami je bil še gostitelj zbor, ura pa je bila že 23. proč.

Veseljju in zadovoljstvu po koncertu smo dali duška ob laškem goidingu in goriškem merlotu v slovenski gostilni Al Cavallino (Pri konjičku) v družbi z našo poirtvovalno »ambasadorko« Jožico Smetovo od goriške zveze slovenskih prosvetnih društev. O tej agilni društveni delavki bi lahko napisali že pred leti, ko smo se prvič srečali z njo, kakor je naslednjega dne pisal o nas Il Piccolo: ... ha fatta storia a se! Nismo se ve deli obrniti ne kam, ne kako, že je bila tu rešiteljica Jožica, kosilo ni bilo pravčasno pripravljeno — Jožica posreduje, in še — Jožica svetuje, Jožica izposluje, Jožica to, Jožica ono... Zato še enkrat njej in vsem Goričanom na čast »So pa fantje zgodaj vstali!...

Naslednjega dne ni bil Il Piccolo edini, ki je pod krepko tiskanimi verzalkami razglasil slavo Komornega moškega zbora »di Celje«, zanj so vedele celo prodajalke na tržnici in naš miličnik na prehodu čez mejo nas je pozdravil z besedami: »Cestitam, cestitam, smo čuli...»

Komorni moški zbor se je torej vrnil že s tretjo diplomato za prvo mesto na mednarodnih srečanjih. To je gotovo več kot omembe vredno najmanj je razlog več, da bi zboru lahko še zaupali vlogo reprezentantne pevске kulture našega ljudstva. Naj torej obvelja ob slovesu z goriškega tekmovalnega odra izrečeni A rivederci!, Auf Wiedersehen in na svidenje!

Gustav Grobelnik

NIC VEC »FUSANJA«

V Zalcu je bila pred dnevi sektorska konferenca obrtnikov socialističnega in zasebnega sektorja. Ugotovili so, da se v zadnjem času obrt sicer ugodno razvija, da pa za potrebe občanov še vedno premalo. Zanimivo je, da so doslej samo štirje obrtniki izkoristili pravico, da lahko opravljajo svoje delo tudi po rednem delovnem času, seveda s tem da imajo minimalne davčne obveznosti. To je v primerjavi z moziško občino, ki je izdala že več kot 200 takih dovoljenj, skoraj nepomembno. Zato so na konferenci sklenili, da bodo obrti v prihodnje posvetili več pozornosti.

Kaj je z mostom v Liscah?

Tovariš urednik!

Občani so že na mnogih sestankih zahtevali, naj bi most, ki veže Otok in Lisce v Celju, čimprej usposobili za lažji promet. Ker ga je poplava namreč močno poškodovala, je ves motorni promet vezan na edini most čez Savinjo v tem predelu. To je most na cesti proti Laškemu. Vsi, ki želijo priti z motornim vozilom v Lisce, morajo torej čez park, ki pa je na koncu za ves promet. Tega znaka prebivalci (Lisce ne morejo upoštevati, zato vozijo kar mimo njega). Ta cesta pa je slaba in nevarna. Tik pred nekdanjo gozdno restavracijo jo namreč ogroža odsek hriba, s katerega se vali kamenje. Vožnja na tej cesti je torej tvegana, zato tako prav zares ne more dalje. Zanima me, kda bo most v Liscah popravljen, kdaj bo cesta od gozdne restavracije do parka bolje vzdrževana, ali prometni znak

»prepovedan promet za vsa vozila« velja ali ne in — ali bi zavarovalnica priznala škodo na vozilu, če bi se s hriba utrgal plaz.

Rudi Malinovsky
Celje
Trubarjeva 12

Pojasnilo: Ker bi odgovor na to vprašanje prav gotovo zanimal vsaj vse prebivalce Lisce in Otoka, smo se obrnili na oddelek za komunalne zadeve celjske občinske skupščine in vprašali, kako je s to zadevo. Povedali so nam, da bo most, ki veže Otok in Lisce — kot vse kaže — usposobljen za lažji promet še ta mesec. Izvajalec del je moral namreč čakati na les, ki ga je zelo težko dobiti. Dotlej smejo vozniki motornih vozil voziti skozi park. Znak prepovedan promet za vsa vozila torej zanje ne velja. Cesto od bivše gozdne restavracije poskušajo bolje vzdrževati, pravijo pa, da je zaradi deževja to zelo težko. Kaj bi storila zavarovalnica, če bi se utrgal plaz, ne vemo. Upamo, da jim ne bo treba nič storiti!

Uredništvo

ODREČI SE JE TREBA

V času od 28. novembra do 2. decembra tega leta smo imeli 95 prometnih nesreč, od tega devet smrtnih. V svetu se toliko borijo proti raku. Kaj pa za borbo proti prometnemu raku smo že dovolj storili? Če želimo prometne nesreče resnično zmanjšati, potem se moramo marsikomu odreči. Vprašujem torej zakaj izdelujemo vozila s hitrostjo nad 100 kilometrov na uro. Ta hitrost je namreč za naše ceste razmere veliko previsoka. Ali zakaj vsaj ne prepovemo na sedanjih cestah hitrosti nad sto kilometrov na

uro. Tudi to — zakaj varnostni organi redneje ne kontrolirajo treznosti voznikov, je vprašanje.

Sem voznik motornega vozila že več kot trideset let. Na cesti sem že marsikaj videl; ugotavljam pa, da je nesreče mogoče preprečiti le z zmerno hitrostjo.

Priporočljivo bi bilo tudi, da bi bilo na cestah več varnostnih organov, kajti niso redki primeri, da voznike ravno to spametuje.

Franc Vošnjak
Tabor

BREZOV DREVORED KOLESARSKO DIRKALIŠČE

Savinjsko nabrežje se ponaša z lepim brezovim drevoredom. Sprehajališče je asfaltirano in z ustreznimi prometnimi znaki zaprto za vsa vozila — tudi za kolesarje. Zal pa leti teh znakov ne upoštevajo in smo sprehajalci z malimi otroki obsojeni, da bežimo pred njimi. Danes torej ljudje nismo varni niti v

parkih, ki so namenjeni rekreaciji in počitku: celo tam moraš biti v skrbeh, da ti ne vzgobje kolesar ne povzi otroka. Sprehajalci že dalj časa pogrešamo paznika. Zato v ljudno naprosimo tudi organe Ljudske milice, naj nas zaščitijo — nevgobjene kolesarje pa naj kaznujejo s primerno denarno kaznijo, ki jih bo morda spametovala. Prav tako bi prosil starše, da opozorijo otroke, naj na zelenicah ne igrajo nogometa, ker se sicer lahko primeri, da spomladi trava ne bo ozelenela. Zavedajmo se, da je park last nas vseh in da je ponos belega mesta ob Savinji.

Metod Klemenc
Celje, Titov trg 8

TRI DNI PREMALO

Tovariš urednik!

Leta 1961 sem stopil v uk pri kovinskem podjetju »KLIMA« v Celju, kjer sem se učil za ključavničarja. Izpit sem opravil 25. marca letos in sklenil s podjetjem delovno razmerje. Septembra sem dobil poziv k vojakom in sicer za 22. september. Delal sem do zadnjega dne. Ko pa naj bi dobil nadomestilo enomesečnega osebnega dohodka, ki pripada rekrutu, sem dobil odločbo, s katero me je podjetje obvestilo, da nadomestila ne bom deležen, ker nimam šest mesecev delovne dobe. Seveda sem se začudil, saj so mi manjkali samo trije dnevi do šestih mesecev. To se mi ne bi zdelo tako čudno, če bi bil zaposlil letos in se ne bi učil pri istem podjetju. Tako pa ugotavljam, da je fant, ki se po končanem osemletki zaposli, veliko na boljšem. Ta ima pri odhodu k vojakom že tri leta delovne dobe, tisti pa, ki se gre

učiti, te dobe ne more imeti. Tako izgubi tri leta, ki se mu nikamor ne štejejo, pa čeprav je delal marsikdaj več kot osem ur. Ne bom tako zlepa pozabil, da so me tako odpravili, kajti vsakdo ve, da brez denarja tudi pri vojakih ne moreš biti.

Jože Jurec
V. P. 7325/2
Sremska Mitrovica

JE TO ZDRAVO?

Sem šofer in vozim na progi Ljubljana — Maribor. V marsikaterem kraju se ustaviš in razmeroma mnogo vidim. Zato se čudim, da inšpekcija iz Slovenskih Konjic še ni pregledala trgovske poslovalnice v Tepanju. To je namreč poslovalnica Dravinskega doma, v njej pa prodaja žemica, ki ni ne najbolj zdrava, ne najbolj čista. Doma krmi prašiče in še v trgovini diši po svinjski krmi.

To pa ni edina posebnost te poslovalnice. Na vsej poti od Maribora do Ljubljane se nisem v trgovini srečal toliko pijanih starejših možakov kot v tej. Vprašujem se, ali je to trgovina ali gostilna, saj možje pijejo v njej pivo, vino in celo žganje. Čudim se, da proti temu nihče nič ne ukrene.

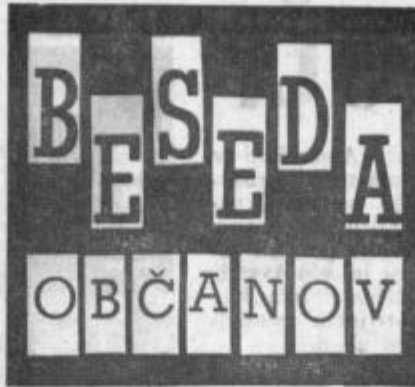
Ivan Plibernik, Maribor, Partizanska 72

Eni imajo preveč, drugi sploh nič

Tovariš urednik!

Ko sem pred dnevom mrtvih, vztrajno hodil h Kurivu, da bi kupil vsaj eno vrečo cementa za ureditev graba na pokopališču, sem dobil vedno enak odgovor: »Cementa nimamo.« To me je presenetilo in razjezilo tembolj, ker sem vedel, da so pri splošnem obrtnem podjetju »Ostrozem« na Ostrožnem morali zavreči približno trideset vreč cementa, ki se jim je tridel preden so ga mogli uporabiti. Kaj ne bi bilo bolje, ko bi ga dobili »vračarije«, ki ga rabimo v manjših količinah. Zakaj podjetje kupuje več, kot lahko porabijo, drugi pa do blaga sploh ne moremo priti. Zdaj vsak dan gledam te vreče trdega cementa, ki ležijo kar ob cesti. Ko bi jih vsaj skrili, da moidočih ne bi bodle oči!

Lojze Drobne
Celje

Na otroke ne pomislijo

Gre namreč za otroke iz Ponikve v žalski šoli. Kakor lani, tako tudi letos kaže, da bodo morali ti otroci hoditi vsak dan spet po eno uro, nekateri celo po dve uri daleč do avtobusa. Zjutraj, ko bi otroci še najraje spali — oziroma bi se morali spati — jih starši dvignejo iz tople postelje in jih morajo poslati v snežni metež, mraz in burjo. Naporen pohod po snegu ima svoje posledice. Otroci so mokri, premrženi in utrujeni. Tudi v šoli ne morejo najbolje napredovati. Tam pa marsikaj pozabijo, da imajo taki otroci za sabo tudi po deset in več kilometrov dolgo pot in da se utrujeni ne morejo učiti. Tak otrok počasi zaostaja in prikrajšan je za največ, kar mu lahko družba nudi — za znanje. Kdo je tega kriv? Ali otrok ali starši? Verjetno ne eden, ne drugi. Pač pa bi lahko očitali tistim, ki imajo opraviti s cesto, ki pelje od glavne ceste pa do Ponikve. Le-ta je namreč tako slabo vzdrževana, da pozimi avtobus ne more po njej. Večja vestnost cestnega podjetja pa bi lahko tridesetim otrokom iz Ponikve olajšala že tako težko življenje.

Franc Vasle
Ponikva

Dražba

V našem tedniku ste 7. novembra letos objavili razpis javne dražbe hiš skupščine občine Zalec. V razpisu je bilo objavljeno, da se bo vršilo javno odpiranje pismenih ponudb. Ponudil sem najvišjo ceno; ne vem pa, zakaj so dobili hišo stanovalci, ki so ponudili za 110.000 dinarjev manj, kot sem ponudil jaz.

Miha Korošec
Liboje 85

TREBA BI BILO NEKAJ UKRENITI

Ozemlje od vrtnarske šole v Medlogu do izliva Ložnice v Savinjo je ob vsaki povodnji zelo ogroženo; posebno še vse zgradbe, največ v Nazorjevi ulici, ki je najbolj obljudena.

Povodnji pred leti 1961/62 niso bile tako strašne in niso napravile toliko škode, kakor poznejše. Voda se razlije do 2 m visoko do nasipa Ljubljanske ceste. Voda odnaša zemljo z vrto, podira plotove, uničuje fundamente stavb, zaliva kleti nižje stanovanjske prostore, uničuje težko pridobljene premičnine in neprimičnine, odnaša drva, ozimnico in povrtino itd. ...

Vso dosedanje škodo je moral poravnati DOZ, ki je izplačal do sedaj toliko, kolikor bi stali ukrepi, da bi se zmanjšala nevarnost teh poplav. Te pa so iz leta v leto hujše, odkar so strugo na levem bregu Savinje z odvozom gramoza pri gramoznici tu višje in nižje od nje razdrli.

V časopisju čitamo, kako se drugod trudijo, da bi omili nesreče in škodo po pretečih povodnjah. Tovariš TITO je v Zagrebu pri pregledu

Save rekel: »Tu se mora nekaj ukreniti!« Po našem mnenju veljajo te besede tudi za naš predel. Vendar se tu za te stvari od merodajnih činiteljev nihče ne zmeni, kljub našemu opozorilu iz leta 1963. Vprašamo jih ali bi se dalo s pomočjo gospodarskih podjetij, ki eksploatirajo strugo Savinje, pomagati, da b strugo na levem bregu Savinje, dokler ne bo regulirana, s postavitvijo stebrov in povezavo z dračjem in nasipom ali na kak drug način popraviti na krajih, kjer Savinja izstopa in povzroča neprecenljivo škodo. Ta mesta poznajo domačini zelo dobro.

Pri tem poudarjamo, da so povodnji od leta 1961/62, nato v januarju 1963 vedno hujše in da se take ni bilo, kakor je bila sedaj v soboto 24. 10. 1964. Prebivalci tega ozemlja se naravnost bojimo še nadaljnjih poplav, ker je vsaka naslednja hujša. Vprašajmo se, če misli občina Celje tu kaj ukreniti.

Fortunat Stanovšek
Celje, Nazorjeva ulica

ODGOVOR NA ODGOVOR NA ČLANEK:

Do kam segajo pravice hišnih lastnikov?

Ponovno se oglašam, ker je odgovor na moj članek v 45. št. Celjskega tednika (»Do kam segajo pravice hišnih lastnikov«) popolnoma nesreščen.

Do sedaj mi še niso nudili stanovanja, kot omenja tovariš Salobir. Glede usmiljenja (da mi je rok že podaljšal kljub sod. odpovedi) je stvar sledeča: Leta 1955, ko sem sprejela odločbo in pogodbo, ni bila nikjer določena doba 2 meseca, res pa je, da sem izjavila, da samo za časno, čez zimo, ker je obljubljeno stanovanje v podjetju TEP, kjer sem zaposlena. Kljub mojemu prizadevanju se ta obljuba še do danes ni izpolnila. Istočasno sem vložila prošnjo tudi stan. kom. Sentjur. O kakršnikoli dodelitvi stanovanja v Botričnici ali drugje ni govora.

Glede električne napeljave je stvar drugačna. Prvotno je bila napeljava samo v veži in kuhinji, in to na lastnikovo turbino. Poleti, ko je primanjkovalo vode, ni bilo toka, pozimi, ko je zmrzovalo, spet ne. Pod takšnimi pogoji sem res rajši ostala pri petrolejki, saj tudi leta 1955, ko sem s 6.000 dinarji vzdrževala 4 člane, ni bilo 2.000 — borih.

Leta 1959, ko so napeljevali elektriko, me ni nihče vprašal, če prispevam za svoje stanovanje, saj sem prosila celo na občini, ker bi rade volje plačala.

Zaradi poškodbe sadonosnika je nemogoče, da bi voznik, če bi pri-

peljal dvakrat v letu drva do hiše sadonosnik poškodoval. Otroka sta v 13. in 14. letu starosti ter sta pri taki pameti, da namenoma ne poškodujeta in uničujeta, saj bi s tem škodovala samo sebi, ker do danes še ni bilo vložnega dinarja za popravilo hiše. Vsekakor pa je moja dolžnost, oskrbeti notranje popravilo; z leti so propadle tudi stopnice in vhod, kar je padlo na moje stroške. Upam, da lastnik ne bo zahteval od mene, naj popravljam še fasado. Ne morem zanikati, da ni bil tovariš Salobir do mene in mojih otrok vsa leta v dobrih odnosih, zato sem nemalo začudena, ker se počuti užaljenega on, ki ga v članku sploh omenila nisem. Ne morem pa prekljicati kot neresnico grobosti njegove žene do nas in njenih incidentov vsa leta, saj sem pred leti vložila proti njej tožbo, ki pa sem jo umaknila, ker mi je zagotovila mir, dokler ne dobijo stanovanja.

Prilagam potrdilo OLO oziroma stan. kom., da mi do sedaj še niso mogli nikjer dodeliti stanovanja.

Marija Lihteneger

Na vašo urgenco v zvezi z vašo prošnjo za dodelitev stanovanja vam sporočamo, da ni bilo do sedaj stanovanje na razpolago. Takoj, ko bo ustrezajoče stanovanje na razpolago, vam bo dodeljeno.

Referent
za stanovanjske zadeve
Paher Milan I. r.

»POŠTA KAR PO DOMAČE« TUDI V ZAGRADU

V »Celjskem tedniku« sem prebrala prispevek z gornjim naslovom. Tudi pri nas v Zagradu se dogaja podobno. Pošto dostikrat prejemo naredno in po posrednikih. Casopisa »Večer« včasih sploh ne dobimo takrat, kot bi ga morali. Ob sobotah poštar včasih k nam sploh ne pride. Kaj pravite k temu? Tratinik Angela in Lovrenčič Rozika iz Zagrada, Celje

Mi pravimo, da tako po domače res ne gre. Zanimivo pa bi bilo vedeti, kaj pravi o tem celjska pošta. UREDNISTVO

NOVOLETNO PECIVO

(velja samo za pionirke in pionirje)

MEDENI SRČKI: 125 gramov medu, 100 gramov sladkorja, eno jajce, 250 gramov ostre moke, 1/4 čajne žličke cimeta, 1/4 čajne žličke nageljnovih žbic v prahu, malo naribane limonine lupine, rumenjaki za mazanje in mandeljni za okrasitev.

Vmešamo med, sladkor in jajce, primestamo moko in skupaj z dišavnimi vngnetemo gladko testo. Testo razvaljamo in z modelčkom zaokrožimo srčke, ki jih namažemo z razpenim rumenjaki in okrasimo s mandeljnom. Pečemo v ogreti pečici pri 175 stopinjah. Zapečemo svetlo.

SLADKORNE PRESTICE: 250 gramov moke, 13 dekagramov margarine, šestnajstino litra mleka, malo kvasa, 5 dekagramov sladkorja, limonina lupinica ter ščepec soli.

Margarino vmešamo s sladkorjem, pridememo vzhajani kvas skupaj z moko, dodamo še mleko, limonino lupinico in sol ter zamesimo testo. Iz tega naredimo prestice, ki jih namažemo z rumenjaki in jih damo v pečico. Pečene prestice povajamo v sladkornem prahu.

Peter Marinko
Jesenice,
Cesta revolucije

Jugoslovanska ljudska armada praznuje 23. obletnico svojega obstoja. Branilci dosežkov socialistične revolucije pa ne zagotavljajo samo varnost naših meja. JLA je hkrati šola mlade generacije. Podatki za leto 1963 povedo mnogo: Vojna industrija je za civilne potrebe proizvedla za 150 milijard potrošnega blaga, v vojski so opisemili 10.000 mladeničev, knjižnice v JLA so lani dobile 650.000 novih knjig. Pripadniki vojske so porabili 300 milijonov dinarjev za časopise, priredili 34.000 raznih prireditev, od tega 1.500 za prebivalstvo. Na vojaških univerzah je

bilo opravljenih 20.000 predavanj. Vojaki so gledali 50 tisoč kinopredstav, 1000 gledaliških predstav in koncertov ter 4000 raznih razstav, muzejskih zbirk itd. V političnih organizacijah in društvih na terenih, kjer pripadniki JLA živijo aktivno kot aktivisti, deluje 20.000 oficirjev in podoficirjev. Tristo oficirjev in podoficirjev je bilo voljenih v skupščine na razna mesta, okoli 8.800 jih je v vodstvih družbeno-političnih organizacij in okoli 12.000 v organih družbenega upravljanja.

BUDIZEM BODE V OČI

V nepalskem mestecu Sarnethu je bila nedavno konferenca voditeljev svetovnega budizma. Tako je Azija za Bombayem bila prizorišče drugega verskega kongresa v letošnjem letu. V Bombayu je bil pred mesecem katoliški euharistični kongres.

Motijo se tisti, ki mislijo, da je budizem razprostranjen samo v Aziji. Tam je res najbolj množičen, toda budisti so tudi v Afriki, Evropi in Ameriki. Budizem je najmočnejša verska skupnost na svetu, daleč pred krščanstvom in mohamedanstvom.

Kot kaže, dandanes bode v oči. To je rezultat spozna-

nja, da mnogi novoosvojenih narodov črpajo svoje borbene iz budizma. Komboški princ Sihanuk je izjavil, da je revolucija Kambodže nastala iz budizma in ne iz kakšnih evropskih vzorov. Če pa so filozofska stališča budistov marsikdaj zelo blizu materialističnemu svetovnemu nazoru in včasih celo marksizmu samemu, potem pač ni mogoče obsoditi budizma za marksistično zizanjdbo. Naravno pa je, trdijo mnogi vrhovi budizma, da zaradi podobnih stališč najdemo več skupnega jezika z marksisti kot s kapitalističnimi teoretiki in misleci.

Povsem tem ni več tako

čudno, zakaj Američani v Južnem Vietnamu tako goreče podpirajo katoliško usmerjen protiljudski režim. Za ameriškansko politiko tipa Goldwater je celo Avstrija komunistična dežela, ker so v industrijskih centrih na oblasti socialisti.

ZAKONSKA PONUDBA

V nekem danskem dnevniku je bil nedavno objavljen tale oglas: »Vroči pobornik ženske enakopravnosti bi se rad spoznal z žensko, ki ima zagotovljeno eksistenco in pravico do pokojnine, ki bi mu zagotovila prihodnost.«

NOGE DA, GLAVE NE

Znana angleška zavarovalnica Lloyd je pristala, da zavaruje noge ameriške igralki Angie Dickinson za 350.000 funtov, v tem ko je odklonila, da bi zavarovala glave Beatlesov za 300.000 funtov. (Verjetno zato, ker sta njeni nogi bolj polni od njihovih štirih glav.)

Čas je zlato

Čas je zlato, tako bi lahko fotograf dal naslov posnetku, ki ga objavljamo. Na sliki je britanski premier Harold

Willson, ki jutranje britje izrablja za branje časopisov. Elektrotehnik se lahko zahvalijo britanski laburisti za srečno okoliščino, če slučajno laburistični prvak bere strupene članke opozicijskega konservativnega tiska. Kaj bi se lahko zgodilo, če bi se premier Willson bril z britvijo?

NAŠLI SO SRCE MORSKEGA JEŽA

Cprav so se znanstveniki več kot 150 let ukvarjali s fiziologijo morskega ježa, ni nikomur uspelo, da bi identificiral organ, ki tej živali služi kot srce.

To je šele zdaj uspelo dr. Richardu Boolootianu, profesorju kalifornijske univer-

ze. V telesu morskega ježa je našel droben utripajoč organ, ki črpa brezbarvno ježevo »kri« skozi razširjen sistem njegovih »krvnih celic«.

Gre za organ, ki ima dve drobnim komori, katerih utripanje je mogoče posneti s pomočjo elektrokardiograma. Organ meri komaj nekaj milimetrov. Kljub temu črpa velike količine tekočine. Glavna naloga ježevega srca je po dosedanjih raziskavah v tem, da žene raztopino hranljivih snovi iz »abdominalne vozeine« skozi sistem ožilja. Ta raztopina je ježevo »kri«. Glavna hrana ježevo so alge in druge bilke kakor tudi plankton. V prebavnem sistemu živali se hrana pretvarja v tekočino, ki je zelo bogata na aminokisljinah. Tekočina se akumulira v abdominalni votlini ježa, odkoder jo njegovo srce pošilja po organizmu.

PO 46. LETIH

Po 46. letih lahko končno meščani Elke (Nevada ZDA) tudi če so prehlajeni, gredo po mestu brez gaze na ustih. V tem mestu so namreč šele sedaj ukinili odredbo, po kateri je bilo leta 1918, v času epidemije španske mrzlice, obvezno za vse, ki so kihali, nositi na ustih gazo ali maske.

NAJVIŠJI NA SVETU

V New Orleansu bodo kmalu pričeli graditi najvišji hotel na svetu. Novi hotel bo visok 250 metrov in bo imel 1.100 sob. Doslej velja za najvišji hotel »Waldorf Astoria« v New Yorku, ki je visok 208 metrov.

UTEMELJENO VPRASANJE

V deželah zapadne Evrope in Amerike so vse bolj v modi umetne trepalnice in umetni nohti. Angleži, ki so baje najbolj solidni proizvajalci teh pripomočkov za lepšanje, so izkoristili svoje dobro ime: umetne trepalnice in umetni nohti zavzemajo vidno mesto v njihovem izvozu.

Komentatorji pa se sprašujejo, kaj je še prirodno na kakšni lepo urejeni ženski, če upoštevamo, da nosi periko, umetne trepalnice, umetne zobe in druge umetne pripomočke za izpopolnjevanje obline!

USPAVALNO SREDSTVO

V publikaciji ameriškega zdravniškega združenja je dr. Whitefoot zapisal: »Izum televizije je ozdravil mnoge, ki so trpeli za kronično nespečnostjo. Ljudje, ki so iskali rešitev v močnih uspavalnih tabletah, z lahkoto zaspijo, če sedijo pred mali ekran.«

Kakršen oče, takšen sin

Matere današnje mlade generacije so preživljale hude srčne stiske, kadar se je na filmskem platnu pojavil lepotec med nemškimi filmskimi zvezdniki Willy Fritch. (Če morda ni res, proteste vnaprej jemljemo na znanje in se opravičujemo.)

Lepi Willy se je po smrti žene za dolgo časa umaknil iz filmskih ateljéjev. Medtem mu je dorastel sin Thomas (na sliki z Marijo Versini) in se odločil hoditi po očetovih stopinjah. Kot očetu, tako tudi sinu cvete vloga ljubimca, baje tudi v privatnem življenju. Toda oče Fritch se je bržčas odločil pomagati Thomasu v njegovi filmski slavi. Odrekel se je filmskemu molku in v filmu »Julija ti si čudovita« bo nastopal skupaj s sinom Thomasom — torej film za hčere in matere.

NAŠE SINJE ČELADE

Na tisoče naših fantov se je že zvrstilo na straži miru v puščavi na polotoku Sinaju, kjer služijo pod sinjo zastavo OZN. Nič ni nenavadnega, če so naši vojaki med prebivalstvom najbolj priljubljeni. Biti vojak armade, ki jo vodi legendarni TITO, pomeni biti velik prijatelj in uživati gostoljubje tamkajšnjega ljudstva. Na sliki so vojaki, ki delijo vodo med otroke puščavskih Beduinov.

TRETJA RUNDA BITKE PRI KANAH

General Domenico Ludovico, vnet arheolog in predsednik »Komisije za bitko pri Kanah« je izjavil, da se ne namerava predati. Ne da bi dajal važnost tistemu, kar trdijo zgodovinarji, antropologi in etnologi, je general prepričan, da bo dokazal, v množičnih grobnicah pri Bariju kosti 70.000 Rimljanov in 6.000 Kartažanov, ki so padli v času druge punske vojne v bitki pri Kanah, 216. leta leta pred našim štetjem.

Ludovicu, ki je bil v drugi svetovni vojni generalni poročnik letalstva, je uspelo dobiti od ministrstva za prosveto dovoljenje za raziskovanje. Kostni bo raziskal s pomočjo radioaktivnega ogljika 14, da bi točno določil

njihovo starost. S tem bo rešeno vprašanje, kdo ima prav: Ludovico ali posebna komisija, ki je pred letom dni dognala, da pripadajo kosti, ki so jih našli nedaleč od Barija, v resnici množičnim grobnicam kristjanov srednjega veka. Kljub temu ista komisija ni zamikala, da so mesta, ki jih letno obiše na tisoče turistov, dejansko poprišče bitke, v kateri je Hanibal porazil Rimljane, ki sta jih vodila konzula Paulus in Verro.

Profesorja Attilo De Grassi in Fernanda Bertocchi, člana omenjene komisije, sta svojo trditve zasnovala na križih, vklesanih v kamen in na dejstvu, da so našli veliko kosti žena in otrok. Komisija ministrstva za

prosveto je obe tezi proučevala leto dni in se nazadnje nagnila na stran De Grassija. Toda general Ludovico se ne bo vzdal. Trdi, da so mnoge kosti poškodovane, kar dokazuje, da gre za vojake. Končno sodbo o tem bo dal radioaktivni ogljik.

VENDAR KORIST

Sedemnajstletna Annie White iz Londona je bila nemalo presenečena, ko se je vrnila iz kina, kjer je gledala kriminalni film, in naletela na štiri vlomilce. — Takoj, ko sem jih zagledala, je rekla naslednji dan na policiji, — sem se odločila, da se poslužim trika, ki sem ga videla v filmu. Vzemite vse, sem jim rekla, pustite mi le tisto črno škatlo s tabletami za srce. Lopovi so uslišali njeno prošnjo in tako je Annie rešila denar in nekaj dragocenosti.

ŽIVALI NA ZATOŽNI KLOPI

Advokat Barthelemy Chassance iz 16. stoletja je postal slaven, ker je branil miši. Te so bile obsojene, da so opustošile polja nekega področja francoske obale. Sodniki so jim poslali pismeni poziv in opomin, da prenehajo s svojim škodljivim delom. Ker so bile miši za to gluhe, so jih obsodili na izgon iz tega predela Francije.

Seveda je bilo obsojene miši treba obvestiti o razsodbi sodišča. Sodniki so se torej podili na polja, toda miši se niso prav nič zmenile zanje. Sodišče je poostrilo kazni in jih izročilo cerkvenemu sodišču, ki jih je ponovno poklicalo pred sodnike. In tu je pričel eden izmed zares edinstvenih procesov. Barthelemy Chassance, ki je bil imenovan za uradnega branilca obtoženih, je že takoj na začetku hotel pridobiti na času, da bi se izognil obsodbi miši brez njihove prisotnosti. Na dolgo in na široko je pripovedoval sodnikom, kako so miši razkrojile po mnogih mestih in kako en sam poziv zares ni mogel zadostovati, da bi jih pripeljal pred sodni tribunal. Z dovoljenjem sodnikov jim je sam ponovno poslal poziv. Po določenem času se glodavci še vedno niso pojavili pred sodniki. Kazalo je, da jih bodo zares obsodili v odsotnosti. Branilec je medtem še enkrat apeliral na sodišče in pojasnil, da njegovi klienti pač niso imeli dovolj časa, da bi premerili vse razdalje in prišli pred sodnike. Opozoril jih je tudi na nevarnosti, ki jim pretijo s strani mačk.

Miši seveda nikakor niso hotele priti v sodno dvorano. Zato so jih obsodili v odsotnosti. Obsodili so jih na pregon...

Na tožbo kmetov so tudi muhe nekega Mayencea izročili sodišču. Zaradi njihove drobne konstitucije in mladostnosti so jim določili uradnega branilca. Do procesa je prišlo v 15. stoletju. Branilec jih je branil zelo dostojanstveno, pri čemer je zahteval od sodišča, da jim določi posebno področje, kjer bi lahko letale in jih ljudje ne bi lovili. Zaradi drobne rasti, je mislil branilec, so zares vredne več pozornosti...

Podobno sojenje so uprizorili proti gosencem v neki cerkveni ustanovi v Valenci v kantonu Auvergnu leta 1690.

Sodni procesi proti živalim se v tisti dobi niso oddaljili od današnjih principov sodstva, toda ne v pogledu sojenja, ki je nepojmljivo, pač pa načinu izvrševanja obsodbe.

Od 13. stoletja dalje so na smrt obsojali svinje zaradi obtožbe, da so ubijale otroke. Zabeleženo je mnogo bi-

liral na sodišče in pojasnil, da njegovi klienti pač niso imeli dovolj časa, da bi premerili vse razdalje in prišli pred sodnike. Opozoril jih je tudi na nevarnosti, ki jim pretijo s strani mačk.

Izvršitev kazni in ostale stroške so izračunavali podobno kot za ljudi. Na primer: stroški zapora... 6 sujev; stroški pariškega krvnika 50 sujev; vry 8 sujev; rokavice za krvnika 8 sujev.

20. maja 1572 so v Moyaumontieru pri Nancyju obsodili svinjo na obesenje. Postopek je zahteval, da jo je treba najprej zvezati in jo iz zapora odpeljati na pokopališče, kjer so obsojence izvršili ob nekem križu, postavljenem nalahč v te namene.

Pravni kronisti sporočajo, da je 1546. leta pariški parlament obsodil neko kravo na skupno obesenje s človekom, medtem ko so 1565 v Montpellieru skupaj s človekom zažgali na gmadi neko mežgo.

KONEC